

KOPI

ATTORNEY GENERAL - CIVIL AFFAIRS

The Court of Justice of the European Union
Registry
L-2925 LUXEMBOURG
Luxembourg

Your reference
925580.35 SV

Our reference
2013-0186 MEM/AC

Date
05.04.2013

WRITTEN OBSERVATIONS BY THE NORWEGIAN GOVERNMENT IN CASE C-573/12, ÅLANDS VINDKRAFT AB AGAINST ENERGIMYNDIGHETEN

Dear Madam or Sir,

Please find enclosed written observations by the Government of the Kingdom of Norway in case C-573/12, Ålands Vindkraft AB against Energimyndigheten with three appendices.

Please also find the letter from the Minister of Foreign Affairs concerning empowering the undersigned and Ms Beate Gabrielsen to act as agents in the case.

The documents have also been submitted by telefax today.

Yours sincerely,
Attorney General – civil affairs

Marius Emberland
advokat

Appendices

ATTORNEY GENERAL - CIVIL AFFAIRS

To the Court of Justice of the European Union

Your reference
925580.35 SV

Our reference
2013-0186 MEM/ac

Date
5 April 2013

WRITTEN OBSERVATIONS BY THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF NORWAY

represented by Marius Emberland, advocate, Office of the Attorney General (Civil Affairs) and Beate Gabrielsen, adviser, Ministry of Foreign Affairs, acting as agents, submitted pursuant to Article 23(3) of the Protocol on the Statute of the Court of Justice, in

Case C-573/12,

Ålands Vindkraft AB

against

Energimyndigheten

in which Förvaltningsrätten i Linköping ("Linköping Administrative Court") has lodged a request for preliminary ruling pursuant to Article 267 of the Treaty of the Functioning of the European Union ("TFEU") on the interpretation of Articles 2(k) and 3(3) of Directive 2009/28/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the promotion of the use of energy from renewable sources and amending and subsequently repealing Directives 2001/77/EC and 2003/30/EC ("Directive 2009/28/EC" or "the Directive"); and of Article 34 TFEU.

1 BACKGROUND

- (1) Åland Vindkraft AB has appealed to Linköping Administrative Court against a decision made by the Swedish Energy Agency (Energimyndigheten) of 9 June 2010. The Agency rejected Åland Vindkraft AB's application as of 30 November 2009 for approval of its wind farm situated in Åland, Finland, to be allocated electricity certificates pursuant to the Swedish Law (2003: 113) on electricity certificates, the reason being that, according to the law in question, only plants which are located within Sweden's borders can be considered for approval for allocation of such certificates.
- (2) Åland Vindkraft AB having claimed that the Agency's decision contravenes Directive 2009/28/EC and Article 34 TFEU, Linköping Administrative Court on 4 December 2012 opted to refer the following questions to the Court of Justice for a preliminary ruling under Article 98(1) of the Rules of Procedure of the Court:
1. *The Swedish electricity certificate system is a national support scheme which requires electricity suppliers and certain electricity users in the Member State to purchase an electricity certificate, corresponding to a certain share of their sales or use, without there being a specific requirement also to purchase electricity from the same source. The electricity certificate is issued by the Swedish State and is proof that a certain amount of renewable electricity has been produced. The producers of electricity obtained from renewable sources receive, by the sale of the electricity certificate, extra revenue as an additional income from its production of electricity. Are Article 2(k) and Article 3(3) of Directive 2009/28/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the promotion of the use of energy from renewable sources and amending and subsequently repealing Directives 2001/77/EC and 2003/30/EC to be interpreted as meaning that they permit a Member State to apply a national support scheme as above, in which only producers situated in the territory of that country can participate and which has the result that those producers have an economic advantage over producers who cannot be issued with an electricity certificate?*
 2. *Can a system such as described in question 1 – in the light of Article 34 [TFEU] – be regarded as constituting a quantitative restriction on imports or a measure having equivalent effect?*
 3. *If the answer to question 2 is affirmative, can such a system be compatible with Article 34 [TFEU] as regards the objective of promoting the production of electricity from renewable energy sources?*
 4. *How is the consideration of the above questions affected by the fact that the restriction of the support scheme to include only national producers is not expressly governed by national law?*
- (3) Directive 2009/28/EC is incorporated into the Agreement on the European Economic Area (EEA Agreement) by decision no. 162/2011 of the Joint Committee as of 19 December 2011, cf. also point 41 of Annex IV to the EEA Agreement. Further, Article 11 of the EEA Agreement is the EEA equivalent of Article 34 TFEU. The Government of the Kingdom of Norway therefore avails itself of the opportunity to submit written

ATTORNEY GENERAL - CIVIL AFFAIRS

observations pursuant to Article 23(3) of the Protocol on the Statute of the Court of Justice of the European Union.

- (4) 1 January 2012 was the start of the cooperation between Norway and Sweden in a joint electricity certificate scheme. The bilateral scheme was introduced by the entry into force of the Agreement between the Kingdom of Norway and the Kingdom of Sweden on a Common Market for Electricity Certificates dated 29 June 2011 (“the Agreement”).

Appendix 1: Agreement between the Kingdom of Norway and the Kingdom of Sweden on a Common Market for Electricity Certificates 29 June 2011 (unofficial English translation).

- (5) The Agreement governs cooperation between Norway and Sweden in a joint electricity certificates scheme until 2036. Its aim is to provide economic incentives for investing in a total amount of 26.4 TWh new *electricity production based on renewable resources* in 2020. The Agreement governs a variety of issues, such as common targets, the issuing of certificates, additional support mechanisms, the design of the electricity certificate quota obligation, exchange of information relating to the electricity certificate system, cooperation with regard to administration and development of the system, coordination of information provided to the market, the use of predefined progress reviews for discussing and agreeing on material changes in the States Parties’ legislation, and the establishment of common institutions responsible for the implementation and further development of cooperation.

- (6) The joint scheme is implemented in Norway by the Act of electricity certificates of 24 June 2011 no. 39 (“The Norwegian Electricity Certificates Act”).

Appendix 2: Act of electricity certificates of 24 June 2011 no. 30 (in its Norwegian original version).

- (7) According to Section 2 of the Norwegian Electricity Certificates Act, the Norwegian part of the bilateral scheme is geographically confined to the territory of the Kingdom of Norway. Pursuant to Section 5 of the Act the Norwegian Ministry of Petroleum and Energy has decided that electricity certificates issued in Sweden may be used for the fulfillment of the obligation to annul certificates in Norway. This decision is in accordance with the Article 3(1) of the Agreement, which concerns mutual recognition of electricity certificates.

- (8) Electricity certificates are issued in both States for new electricity production based on renewable sources. The Agreement requires each State Party to impose a demand for electricity certificates by way of national legislation. According to both States’ legislation, end-user suppliers of electricity as well as certain categories of end-users in their own right are required to acquire a certain amount of electricity certificates for annulment by 1 April each year (“quota obligation”). The national quota obligations are set in accordance with the agreed level of ambition and burden-sharing. Norway’s commitment is to finance half of the common goals in 2020, which corresponds to 13.2 TWh of new production in 2020. In total, electricity certificates corresponding to 198 TWh shall be annulled in Norway over the duration of the bilateral scheme. The shape and volume of the quotas to be set are governed by Article 6 of the Agreement, which requires a linear ramp-up of the quotas from 2012 until 2020. The costs of the scheme

are ultimately borne by consumers and are divided equally between the two States, irrespective of whether investments have taken place in Norway or in Sweden.

- (9) The preamble to the Agreement states that the States Parties are open to a subsequent expansion of the joint electricity certificates market to include other States. However, this would require amendments to the Agreement and new agreements between the parties, cf. Article 13(1) of the Agreement. Any extension to cover investments in the territory of third party States would require setting a new level of ambition, a new target and new burden-sharing, and/or a revised distribution rule for the allocation of renewable energy results between the States in question.

The electricity market in Norway is governed by the Electricity Act of 29 June 1990 No. 50 ("the Norwegian Electricity Act"). Norway takes part in the Nordic electricity market, which is integrated in the European electricity market through interconnectors to Germany, the Netherlands, Estonia, Poland, and Russia. In the Nordic market electricity is traded freely on the Nord Pool Spot, the market place for electricity, as well as on a bilateral basis between different market players.

Appendix 3: Electricity Act of 29 June 1990 no. 50 (in its Norwegian original only).

- (10) Electricity generators that qualify for electricity certificates receive these on the basis of metered values of generated electricity. Electricity certificates gained may be sold separately of the electricity generated through bilateral agreements or via brokers.
- (11) The Joint Committee decision to incorporate Directive 2009/28/EC into the EEA Agreement, referred to above, also contains an EEA Adaption which sets the renewable target for Norway to 67.5 per cent in 2020 and 10 per cent in the transport sector. The energy that results from the bilateral scheme between Norway and Sweden is divided between the States Parties in accordance with the agreed distribution rule, which has been notified to the European Commission and the EFTA Surveillance Authority in accordance with Article 11 of the Directive.

2 OBSERVATIONS WITH REGARD TO THE FIRST QUESTION – THE INTERPRETATION OF ARTICLES 2(K) AND 3(3) OF THE DIRECTIVE

- (12) The referring court initially asks whether "Article 2(k) and Article 3(3) of Directive 2009/28/EC" are to be interpreted "as meaning that they permit a Member State to apply a national support scheme [as that in Sweden], in which only producers situated in the territory of that country can participate and which has the result that those producers have an economic advantage over producers who cannot be issued with an electricity certificate".
- (13) The Norwegian Government suggests that the Court of Justice answer this question in the affirmative for the following reasons.
- (14) First, the term "support scheme" in Article 2(k) literally encompasses a system such as the Swedish electricity certificates scheme. The definitional norm is couched in broad terms, referring in its first sentence to "any" instrument, scheme or mechanism that promotes the use of energy from renewable sources. Also, while the list in the second sentence is indicative only, it refers in specific terms to "renewable energy obligation

support schemes including those using green certificates”, which is further defined in Article 2(l) as meaning:

... a national support scheme requiring energy producers to include a given proportion of energy from renewable sources in their production, ... supply ... or consumption. This includes schemes under which such requirements may be fulfilled by using green certificates.

- (15) The definitional norms do not bar the participation only of production situated in the territory of the Member States in question.
- (16) Second, that the question should be answered in the affirmative is corroborated by firstly the object of the Directive being, as specified in Article 1, merely to “establish a common framework” among the Member States; and, secondly, by its objective, notably the “promotion of energy from renewable sources”, referred to in Article 1 and, it may be added, amplified in various paragraphs of the Directive’s preambles. The make-up of the Directive is primarily geared towards the attainment of its stated goals; a national mechanism by which only production located in the territory of that country may take part is clearly permissible within the framework of the Directive to the extent that this serves its objectives.
- (17) Third, the preparatory work of the Directive intimates that Member States are afforded considerable latitude with regard to the discharge of their obligations under the Directive.¹
- (18) Fourth, Article 3(3) affirms that Member States may apply different measures “in order to reach the targets set in paragraphs 1 and 2” of Article 3. Article 3(1) and (2) concerns the mandatory national overall targets and the measures to achieve them. Article 3(3) of the Directive in other words relates to the binding national targets for the share of renewable energy in total energy mix, which are set for individual Member States pursuant to Annex I of the Directive. Importantly, Article 3 also relates to the “target of at least a 20 % share of energy from renewable sources in the Community’s gross final consumption of energy in 2020” (second sentence in Article 3(1)), which in turn presuppose that nationally set targets are met.
- (19) The achievement of mandatory national targets requires each Member State to pursue its own policy and to adopt requisite measures, in order to meet the overall objective of the Community as a whole having at least a 20 % share of energy from renewable sources by 2020. Absent an agreement with other Member States, which is permitted by the Directive, see second paragraph of Article 3(3) (“... Member States shall have the right to decide ... to which extent they support energy from renewable sources which is produced in a different Member State”), the mandatory targets must be understood as set in relation to the energy mix of the individual Member State’s territory.
- (20) The impetus of national policies as a means to attain the mandatory targets identified in Article 3 of the Directive, permitting an arrangement by which only production located in the territory of that State is allowed, is reflected in Article 4 of the Directive (which

¹ See Commission staff working document accompanying the document Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, SWD(2012) 164 final, section 3.1 (at p. 8).

requires each Member State to pursue national strategies to meet the Directive's objectives and to submit their national action plans to the Commission). It is also reflected in para. 15 of the Directive's preamble:

The starting point, the renewable energy potential and the energy mix of each Member State vary. It is therefore necessary to translate the Community 20 % target into individual targets for each Member State, with due regard to a fair and adequate allocation taking account of Member States' different starting points and potentials, including the existing level of energy from renewable sources and the energy mix. It is appropriate to do this by sharing the required total increase in the use of energy from renewable sources between Member States on the basis of an equal increase in each Member State's share weighted by their GDP, modulated to reflect their starting points, and by accounting in terms of gross final consumption of energy, with account being taken of Member States' past efforts with regard to the use of energy from renewable sources.

(21) The Norwegian Government also recalls para. 25 of the Directive's preamble:

Member States have different renewable energy potentials and operate different schemes of support for energy from renewable sources at the national level. The majority of Member States apply support schemes that grant benefits solely to energy from renewable sources that is produced on their territory. For the proper functioning of national support schemes it is vital that Member States can control the effect and costs of their national support schemes according to their different potentials. One important means to achieve the aim of this Directive is to guarantee the proper functioning of national support schemes, as under Directive 2001/77/EC, in order to maintain investor confidence and allow Member States to design effective national measures for target compliance. This Directive aims at facilitating cross-border support of energy from renewable sources without affecting national support schemes. It introduces optional cooperation mechanisms between Member States which allow them to agree on the extent to which one Member State supports the energy production in another and on the extent to which the energy production from renewable sources should count towards the national overall target of one or the other. In order to ensure the effectiveness of both measures of target compliance, i.e. national support schemes and cooperation mechanisms, it is essential that Member States are able to determine if and to what extent their national support schemes apply to energy from renewable sources produced in other Member States and to agree on this by applying the cooperation mechanisms provided for in this Directive.

(22) In other words, the Directive presumes the acceptability of national support schemes in which only producers situated in the territory of the State in question is allowed.

3 OBSERVATIONS WITH REGARD TO THE SECOND QUESTION – QUANTITATIVE RESTRICTION OR MEASURE HAVING EQUIVALENT EFFECT?

- (23) The referring court further asks if the Swedish system can be regarded as “constituting a quantitative restriction on imports or a measure having equivalent effect” within the meaning of Article 34 TFEU. Article 11 of the EEA Agreement is the EEA counterpart to Article 34 TFEU.
- (24) The Norwegian Government submits the following arguments in support of the view that the system does not constitute a quantitative restriction or a measure with an equivalent effect.
- (25) First, and as described above, the Swedish (and Norwegian) support scheme provides for no linkage of trade in electricity and trade in electricity certificates. The support scheme entails no requirement to purchase electricity produced by Swedish (or Norwegian) renewable energy sources. Cross border trade of electricity, even from renewable sources, is not affected by the scheme.
- (26) Second, the Nordic electricity market, which includes, the Swedish and the Norwegian electricity markets, is integrated with the European electricity market. The Swedish and Norwegian electricity certificate systems thus operate in a wholly deregulated electricity market. The electricity certificate schemes in Sweden and Norway do not, for this reason alone, represent obstacles to cross border trade in electricity. They do not constitute quantitative restrictions in imports or measures having an equivalent effect within the meaning of Article 34 TFEU and Article 11 of the EEA Agreement.

4 OBSERVATIONS WITH REGARD TO THE THIRD QUESTION – COMPATIBILITY WITH ARTICLE 34 TFEU

- (27) The Linköping Administrative Court asks whether the Swedish system “can ... be compatible with Article 34 TFEU as regards the objective of promoting the production of electricity from renewable energy sources”.
- (28) In the event that the Court of Justice should consider a system as described in the first question as a quantitative restriction on imports or a measure having equivalent effect, the Norwegian Government submits the following observations.
- (29) First, the measure described in the first question is adopted in pursuit of a legitimate objective. The Swedish (and the Norwegian) electricity certificates scheme constitutes a market based support measure for promoting investments in new electricity production based on renewable energy sources. The objective is to promote investments in renewable energy and to fulfill national binding targets for 2020 in accordance with Directive 2009/28/EC. The system is thus in line with Union policy in the field of environmental protection and climate change control. The Court of Justice has affirmed the legitimacy of such objectives in Case C-379/98, *PreussenElektra AG v Schleswag AG*, judgment 13 March 2001, ECR 2001 I-02099:

73. The use of renewable energy sources for producing electricity, which a statute such as the amended Stromeinspeisungsgesetz is intended to promote, is useful for protecting the environment in so far as it contributes

to the reduction in emissions of greenhouse gases which are amongst the main causes of climate change which the European Community and its Member States have pledged to combat.

74. Growth in that use is amongst the priority objectives which the Community and its Member States intend to pursue in implementing the obligations which they contracted by virtue of the United Nations Framework Convention on Climate Change, approved on behalf of the Community by Council Decision 94/69/EC of 15 December 1993 (OJ 1994 L 33, p. 11), and by virtue of the Protocol of the third conference of the parties to that Convention, done in Kyoto on 11 December 1997, signed by the European Community and its Member States on 29 April 1988 (see inter alia Council Resolution 98/C 198/01 of 8 June 1998 on renewable sources of energy (OJ 1998 C 198, p. 1), and Decision No 646/2000/EC of the European Parliament and of the Council of 28 February 2000 adopting a multiannual programme for the promotion of renewable energy sources in the Community (Altener) (1998 to 2002) (OJ 2000 L 79, p. 1).

75. It should be noted that the policy is also designed to protect the health and life of humans, animals and plants.

- (30) Second, the Norwegian Government observes that a limitation in geographical scope of the national support scheme to the Member State's territory constitutes a necessary and proportionate element in the design of the mechanism; the system is simultaneously a necessary and proportionate means to attain the legitimate goal of increasing the production of renewable energy. This applies to national support schemes as well as to regional schemes, such as the joint certificates scheme in Norway and Sweden. Firstly, it must be noted that the electricity certificates scheme is targeted at financing new renewable electricity production. It does not intervene as such in the underlying electricity market.
- (31) It is, further, strictly necessary for Member States to retain control over the geographical scope of national and/or agreed bilateral support schemes for their proper design and functioning. The joint certificates market in Norway and Sweden represents a joint support scheme within the meaning of Article 11 of Directive 2009/28/EC. Article 11(1) specifies that, in the event that a joint support scheme is established, "a certain amount of energy from renewable sources produced in the territory of one participating Member State may count towards the national overall target of another participating Member States"; it thus explicitly accepts Member States' retaining control over the scheme's geographical scope. Article 23, moreover, similarly states that follow-up proposals from the European Commission "shall neither affect the 20 % target nor Member States' control over national support schemes and cooperation measures". Retaining control of the geographical scope is also in accordance with para. 36 of the Directive's preamble:

To create opportunities for reducing the cost of achieving the targets laid down in this Directive, it is appropriate both to facilitate the consumption in Member States of energy produced from renewable sources in other Member States, and to enable Member States to count energy from renewable sources consumed in other Member States towards their own national targets. For this reason, flexibility measures are required, but they

retain under Member States' control in order not to affect their ability to reach their national targets. Those flexibility measures take the form of statistical transfers, joint projects between Member States or joint support schemes.

- (32) Moreover, as regards the joint certificates scheme in Norway and Sweden, any inclusion of third States would necessitate a renegotiation of the Agreement referred to above. For investors assessing an investment decision under such a scheme, legal certainty as regards scope, intensity and stability of the support mechanism is decisive. An extension of the scheme to third States without prior agreement relating to, inter alia, the level of ambition, burden-sharing and sharing the renewable energy result, would entail imbalance between demand and supply of electricity certificates and consequently disrupt the market.
- (33) Finally, the joint scheme may in fact serve as a model for future, non-binding, efforts to achieve better co-ordination of national support schemes, and thus underscore the legitimacy of the certificate scheme in question. As stated in the Council conclusions on Renewable Energy on the 3204th Transport, telecommunications and energy meeting in Brussels 3 December 2012 (at p. 3):

Non-binding guidance from the Commission on support schemes reform will be welcomed, based in particular on experience gained and best practices identified in Member States, in full respect of different national circumstances and the subsidiarity principle.²

5 OBSERVATIONS WITH REGARD TO THE FOURTH QUESTION – LEGISLATIVE TRADITIONS

- (34) The Linköping Administrative Court finally queries whether “the consideration of the above questions” are “affected by the fact that the restriction of the support scheme to include only national producers is not expressly governed by national law”.
- (35) While it is not for the Norwegian Government to comment on the details of the interpretation and application of the Swedish Law on electricity certificates, this being for the Swedish Government to explore in detail, the Government wishes to submit the following general observations.
- (36) First, it is to be noted that the Directive – including its Article 27 – contains no requirements as to how a national support scheme is devised in a Member State’s legal system. Nor does Article 34 TFEU (and Article 11 of the EEA Agreement) impose such conditions – it is left to the Member States themselves to choose the design of domestic legal arrangements for the implementation of Union requirements.
- (37) Second, according to a legal tradition that is well established and common to the Nordic countries, preparatory work constitutes an important aid in interpreting statutory legislation. Such preparatory work may easily be consulted and information therein is provided to the public by various means. The Court of Justice has in principle accepted that national rules which are intended to transpose the provisions of a Directive into the domestic legal order, and which builds on this legislative and methodological tradition,

² http://ec.europa.eu/energy/renewables/communication_2012_en.htm

conforms to the principle of legal certainty as a principle of Community law.³ The Norwegian Government sees no reason why the Court of Justice should depart from this position in the case of the Swedish Law on electricity certificates.

- (38) Third, it follows from settled case-law that it is for the referring court alone to determine whether national rules comply with the principle of legal certainty. In a reference for a preliminary ruling the Court of Justice is solely competent to provide the national court with the criteria for the interpretation of EU law which may enable it to determine the issue of compatibility.⁴ It seems therefore that the Court of Justice is not in a position to provide the referring court with more than an indicative answer to the fourth question posed.

6 CONCLUSION

- (39) The Norwegian Government's observations may be summarised as suggesting that the Court of Justice answers the questions posed by the referring court as follows:

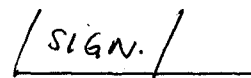
- with regard to the first question: Articles 2(k) and 3(3) of the Directive are to be interpreted as meaning that they permit a Member State to apply a national support scheme as that found in Sweden;
- with regard to the second question: the system does not constitute a quantitative restriction on imports or a measure having equivalent effect within the meaning of Article 34 TFEU (and Article 11 of the EEA Agreement);
- with regard to the third question: in the event that the system constitutes a quantitative restriction or a measure having equivalent effect, it is compatible with Article 34 TFEU (and Article 11 of the EEA Agreement); and

with regard to the fourth question: the above answers are not affected by the fact that the restriction of the support scheme to include only national producers is not expressly governed in national law, as the Court of Justice must have regard to established principles of Scandinavian statutory interpretation.

Oslo, 5 April 2013

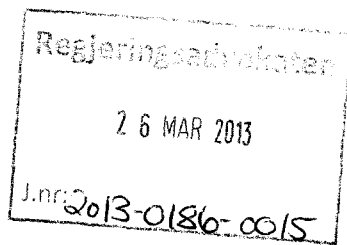
Marius Emberland
agent

Beate Gabrielsen
agent

³ See, e.g., Case C-478/99, *Commission v. Sweden*, judgment 7 May 2002, ECR I-04147, paras. 23-25.

⁴ See, e.g., Case C-201/08, *Plantanol GmbH & Co KG v. Hauptzollamt Darmstadt*, judgment 10 September 2009, ECR 2009 I-8343, para. 45.

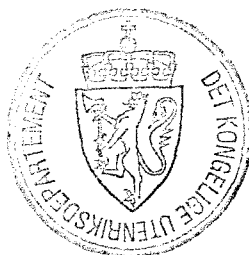

KOPI

I, the undersigned, Espen Barth EIDE, Minister of Foreign Affairs of Norway, hereby make known that Mr Marius EMBERLAND, Advocate, Office of the Attorney General (Civil Affairs) and Ms Beate GABRIELSEN, Adviser, Department of Legal Affairs, Ministry of Foreign Affairs, are authorised and empowered, pursuant to Article 19 of the Statute of the Court of Justice of the European Union, to represent Norway as Agents in *Case C-573/12*:

Oslo, on this eighth day of March

Two Thousand and Thirteen

AGREEMENT

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF NORWAY

AND

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN

ON

A COMMON MARKET FOR ELECTRICITY CERTIFICATES

PREAMBLE

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Kingdom of Sweden (hereafter the “parties”), have concluded this agreement pursuant to the memorandum of understanding of 27 June 2008 on the development of a market for electricity certificates, the agreement of 7 September 2009 between the Norwegian Minister of Petroleum and Energy and the Swedish Minister for Enterprise on the principles for the further development of a common market for electricity certificates, and the protocol of 8 December 2010 on work undertaken from the autumn of 2009 to December 2010.

The parties,

HAVING THE OPINION that a common electricity certificate market will benefit both parties in their efforts to promote renewable electricity production,

BEING DETERMINED to find solutions that prevent Norway’s accession from creating uncertainty in the existing Swedish electricity certificate market,

ACKNOWLEDGING that the framework for the system must be implemented in the national legislation of each party and that this will help to ensure predictability and confidence in the system,

CONSIDERING that the electricity certificate system is one of several factors that influence investments decisions, and that other framework conditions are important to ensure the proper functioning of the electricity certificate market based on market principles,

EMPHASISING that other public interests and natural and environmental conditions must be protected through the permit system for individual development projects,

TAKING INTO CONSIDERATION that any expansion of the market must not disrupt the existing electricity certificate market unnecessarily and that security of energy supply shall be an important factor in expansion assessments,

UNOFFICIAL TRANSLATION

NOTING that a well-functioning grid is necessary to ensure that a common electricity certificate system promotes greater security of energy supply in the Nordic market, and noting the decisions made at the Nordic Council of Ministers for Energy meetings in Umeå in 2008 and Copenhagen in 2010 reflecting agreement to promote the continued development of strategic connections in the Nordic electricity grid,

BEING CONCERNED that the conditions applicable to market participants wishing to establish new production eligible for electricity certificates do not discriminate on the basis of nationality, without prejudice to national rules on the ownership of natural resources,

WISHING to establish a common system for promoting renewable electricity production through a common market for trade in electricity certificates,

BEING OPEN to the subsequent expansion of the electricity certificate market to include additional states,

SEEING THE NEED to regulate targets and obligations, the issue of electricity certificates, additional support, the design of the electricity certificate obligation, the exchange of information relating to the electricity certificate system, cooperation on the administration and development of the system, the coordination of information provided to the market, the use of progress reviews to discuss and agree material changes to the regulations governing electricity certificates, and the establishment of common institutions with responsibility for tasks connected to implementing and further developing the cooperation,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

PART I: INTRODUCTORY PROVISIONS

Article 1 Definitions

1. In this agreement, the following terms shall have the following meanings:
 - a) *electricity certificate*: a proof issued by a party confirming that one megawatt hour of electricity has been produced pursuant to national provisions in accordance with this agreement;
 - b) *Renewables Directive*: Directive 2009/28/EC of the European Parliament and of the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources and amending and subsequently repealing Directives 2001/77/EC and 2003/30/EC, as follows from the decision of the EEA Joint Committee regarding incorporation into the EEA Agreement;
 - c) *progress review*: the conduct of joint reviews and discussions between the parties concerning matters such as the need for amendment or adjustment of the regulations governing electricity certificates;
 - d) *annulment*: the cancellation of electricity certificates to comply with the electricity certificate obligation pursuant to Article 6 of this agreement.

UNOFFICIAL TRANSLATION

Article 2 Target and obligation

1. The overall target for new renewable electricity production in the common electricity certificate market is 26.4 TWh by the year 2020.
2. The parties shall endeavour to annul electricity certificates corresponding to 13.2 TWh each by the year 2020. For the period from 1 January 2012 to 31 December 2035, each party shall endeavour to ensure the annulment of electricity certificates issued to plants approved pursuant to Article 4 following the entry into force of this agreement corresponding to 198 TWh.
3. If either party wishes to amend the target and obligation pursuant to paragraphs 1 and 2, this shall be done by agreement between the parties, and preferably in connection with a progress review pursuant to Article 8(1).
4. If either party wishes to introduce a new target specifying an increase in renewable electricity production after 2020 within the scope of the common electricity certificate market, the party shall consult the other party, and consideration shall be given to matters such as the effect on market participants and quota-setting. The party may then decide to introduce a new target, provided that the change does not have unreasonable consequences for the other party.

Article 3 Common electricity certificate market

1. The parties shall establish a common electricity certificate market as of the entry into force of this agreement. The common market shall require each party to ensure that electricity certificates issued in one country can be used to comply with the electricity certificate obligation in the other country.
2. Electricity certificates issued in Sweden prior to the entry into force of this agreement may be used to comply with the electricity certificate obligation in both countries after the entry into force of this agreement. The same shall apply to plants included in the Norwegian transitional system that are issued with electricity certificates after the entry into force of this agreement. Electricity certificates for plants approved after 2020 shall be tradeable in the common market, and may be used to comply with the electricity certificate obligation in both countries until 31 December 2035.
3. Pursuant to this agreement, each party shall adopt national provisions, including on the following:
 - a) the issue of electricity certificates for production eligible for electricity certificates taking place after the entry into force of this agreement and up to and including 31 December 2035;
 - b) the electricity certificate obligation that is complied with through the annulment of electricity certificates, with the final annulment taking place on the set annulment date in 2036.

PART II: FACILITATING A COMMON ELECTRICITY CERTIFICATE MARKET

Article 4

Entitlement to electricity certificates

1. The criteria for entitlement to electricity certificates shall be based on the principle of technology neutrality. Electricity certificates shall be issued for the production of electricity based on energy from renewable sources, and the starting point for defining energy from renewable sources shall be the definition used in the Renewables Directive. The owner of an approved plant shall be issued with one electricity certificate per megawatt hour of produced electricity.
2. A party may nevertheless decide that electricity certificates may be issued for the production of electricity from peat at plants located within the territory of that party, and such certificates shall be tradeable in the common electricity certificate market.
3. A plant must be approved by the country in which it is located before electricity certificates may be issued to the owner. Each party shall be free to decide that plants may be approved after 31 December 2020.
4. The owner of a plant that produces electricity based on energy from renewable sources and that starts production after the launch of the common electricity certificate market shall be entitled to the issue of electricity certificates for 15 years, but not beyond for the year 2035.
5. The owner of a plant that produces electricity based on energy from renewable sources shall be entitled to the issue of electricity certificates for 15 years, but not beyond for the year 2035, corresponding to the increased production following upgrades and expansions of the plant.
6. The owner of a plant which is included in Sweden's electricity certificate market upon the entry into force of this agreement shall be entitled to the issue of electricity certificates for up to 15 years after the start of the issue period in accordance with the rules applicable upon the entry into force of this agreement. Plants that are participating in Norway's transitional system shall be entitled to the issue of electricity certificates for up to 15 years after the start of the issue period.
7. Electricity certificates shall not be issued to plants other than those mentioned in paragraphs 4 to 6. However, rules on the approval of plants for the issue of electricity certificates that apply within the territory of a party upon the entry into force of this agreement, or that are adopted in connection with the entry into force of this agreement, may be retained, but shall be applied strictly.
8. Following the entry into force of this agreement, each party shall only be permitted to adopt new or amended criteria in the areas mentioned in paragraphs 5 and 7 after informing the contact point specified in Article 10 about the proposal. After receiving information, the other party shall be entitled, within three months, to give notice that the case is to be discussed by the council with the aim of agreeing a solution that is mutually acceptable to the parties. In such cases, the amendment shall not be implemented until the discussions have been completed and the parties have found an acceptable solution.
9. If a party is of the opinion that the application of the rules set out in paragraphs 5 and 7 is developing in an undesirable manner, the question shall be discussed by the committee pursuant to Article 12.

Article 5
Additional support

1. The basic principle shall be that electricity certificates shall constitute sufficient support for the promotion of investment in plants that produce renewable electricity. Accordingly, plants should not receive support in addition to electricity certificates. Nevertheless, electricity certificates may be combined with support from EU institutions.
2. Existing schemes that provide plants issued with electricity certificates with investment or operational support for electricity production, and that apply within the territory of a party upon the entry into force of this agreement, may be retained. Within six months of the entry into force of this agreement, the parties shall inform the contact point of the other party of any support systems that will be retained and that have been notified or reported pursuant to the state aid provisions of the EEA Agreement or EU law.
3. Following consultation, each party shall be permitted to decide to provide investment or operational support for electricity production at plants issued with electricity certificates. The consultation shall cover matters such as the consequences of the support, and its aim shall be to facilitate agreement between the parties on a mutually acceptable solution. If either party wishes to support a specific technology on an independent basis, this technology should not also be covered by the electricity certificate system.
4. However, the provisions in this article shall not be applied to existing or potential future investment or operational support that the parties provide through the tax system. If a party requests information on such support through the tax system, the other party shall provide this information. Each party should give due consideration to the other party's interests and should not, with regard to potential future investment or operational support, depart from the basic principle in paragraph 1 in a manner that materially alters the competition conditions for production eligible for electricity certificates in the two countries.

Article 6
Electricity certificate obligation and setting of quotas

1. Each party shall decide independently to whom the electricity certificate obligation shall apply, and what electricity consumption is to be included in the setting of quotas. Quotas for individual years shall be based on a linear escalation in the period to 2020.
2. The electricity certificate obligation shall generally be complied with by annulling electricity certificates on 1 April of each year. An issued electricity certificate shall remain valid until it is annulled. If electricity certificates are not annulled, the parties shall attach a fee to the electricity certificate obligation. Each party shall seek to set fees based on a fee structure that is identical in both countries.
3. Each party shall establish the electricity certificate obligation and electricity certificate quotas by law to achieve the target and obligation in Article 2. Adjustments or amendments of a party's legislation relating to the electricity certificate obligation and electricity certificate quotas shall preferably be made in connection with a progress review. Each party shall set its quotas with the aim of achieving the target and obligation in Article 2, and shall be both entitled and obliged to make the quota adjustments in the period to 2035 that are necessary to achieve this, following consultation with the other party.

UNOFFICIAL TRANSLATION

Article 7 Registration and monitoring

1. Each party shall establish a system for issuing, transferring and annulling electricity certificates. The parties shall coordinate information registered about electricity certificates.
2. Each party shall appoint a registrar to maintain an electronic register of electricity certificates. The registers shall enable electricity certificates to be issued, transferred and annulled under the same conditions in the territories of the two parties.
3. Each party shall introduce requirements specifying the precise measurement data needed to issue electricity certificates.
4. Each party shall appoint authorities to approve plants, monitor the issue of electricity certificates and market participants subject to the electricity certificate obligation, and track the development of the market.
5. If the registrar is not a public authority, the parties shall appoint an authority to monitor the activities of the registrar.
6. The parties shall coordinate the publication of information in the common electricity certificate market.
7. The energy authorities of the parties shall prepare at least one joint report per year that collates statistics and analysis data on the development of the common electricity certificate market. The report shall be presented to the council described in Article 11.

Article 8 Progress reviews

1. The council established pursuant to Article 11 shall set dates for progress reviews. The first progress review shall take place by the end of 2015 at the latest. Unless the council decides otherwise, progress reviews shall thereafter take place every four years.
2. Decisions by the parties on matters affecting the material framework conditions for the electricity certificate market shall preferably be made in connection with progress reviews.

Article 9 Exchange of information and communication with the electricity certificate market

1. The parties shall inform the council of changes to general framework conditions that may materially affect competition conditions in the common electricity certificate market. This applies particularly to:
 - a) changes to the permit policy applicable to plants that produce electricity from renewable sources;
 - b) the principles for distributing the costs of connecting power stations to the grid between the producer and the grid owner;
 - c) legislative amendments that may affect the electricity certificate market.
2. The parties shall otherwise ensure the exchange of relevant information concerning the electricity certificate cooperation.

UNOFFICIAL TRANSLATION

3. The parties shall establish a common communications strategy for measures affecting market participants, to create transparency in the market and ensure equal treatment in connection with the publication of market-relevant information.
4. The parties shall ensure that market-sensitive information is published as specified in paragraph 3.

PART III: INSTITUTIONS

Article 10 Contact point

The contact point for the purposes of Article 4(8), Article 5(2) and Article 13(2) shall be the government ministry responsible for electricity certificates within the territory of each party.

Article 11 Council

1. The parties shall establish a council to ensure that the common electricity certificate system functions and is developed in accordance with this agreement. The council shall comprise representatives at ministry level. Each party have at least one representative on the council. Each party shall have one vote on the council, and the council shall make decisions unanimously.
2. The council shall be responsible for matters such as facilitating the planning and implementation of progress reviews, conducting ongoing monitoring of the development of the electricity certificate market, analysing any needs for further development of the regulatory framework for the common electricity certificate system, exchanging information and preparing a common communications strategy pursuant to Article 9, and facilitating discussion of issues without triggering the dispute resolution mechanism described in Article 16.
3. The council shall meet at least once per year, unless the council itself decides otherwise. If special circumstances indicate that it is necessary, a party may call for a meeting of the council within 30 days. The council shall be subject to any additional provisions agreed by the two parties at any time. In the council, the parties may raise any matter related to the implementation and application of this agreement.

Article 12 Committee

1. The parties shall establish a committee comprising the representatives of the authorities of each country that are appointed pursuant to this agreement. In the committee, the energy authorities of the parties shall brief one another and discuss the design and application of the regulatory framework pursuant to Article 4(9).
2. The council shall formulate the committee's statutes.
3. The representatives on the committee shall provide the background materials the committee requires to perform its tasks.

Article 15
Cessation and amendment

1. This agreement shall cease to apply on 1 April 2036.
2. Either party may give written notice to the other party of its intention to terminate this agreement before 1 April 2036. Such notification shall include an explanation of the intention to terminate the agreement, and be followed by negotiations between the parties concerning settlement of the obligations outstanding between the parties, with the aim of agreeing a solution that is mutually acceptable to the parties as quickly as possible. This agreement shall not cease to apply until the parties have reached agreement on such a solution.
3. Any amendment of this agreement, including changes pursuant to Article 2(3), Article 13(1) and Article 15(2), shall require the approval of each party and enter into force once the parties have notified one another by an exchange of notes that their domestic constitutional requirements are met.

Article 16
Dispute resolution

1. If a dispute arises about the interpretation or application of this agreement, the parties shall seek to resolve the dispute through negotiations. If the dispute cannot be resolved through negotiations, it shall in the first instance be resolved by an arbitration tribunal if the other party requests this.
2. The arbitration tribunal shall have three members, unless the parties agree a higher number. Each state shall appoint one member. The remaining member or members shall be appointed jointly by the parties, and shall not be Norwegian or Swedish citizens or resident in Norway or Sweden. The parties shall jointly appoint the chairman of the arbitration tribunal. If the arbitration tribunal is split in its opinion, the opinion of the majority of the members shall apply. Each state shall cover half of the costs of the arbitration tribunal. Each state shall otherwise cover its own costs connected to the arbitration proceedings. If the parties do not agree on the appointment of the arbitration tribunal members, either party may request that these members be appointed by the president of the Permanent Court of Arbitration in The Hague.
3. Alternatively, if one of the parties so requests, the dispute shall be settled in accordance with the rules of the Permanent Court of Arbitration in The Hague of 20 October 1992 for arbitrating disputes between two states.

Article 17
Entry into force, etc.

1. This agreement shall enter into force on 1 January 2012, provided that both parties have notified one another by an exchange of notes, on 31 December 2011 at the latest, that their domestic constitutional requirements are met, and provided that the decision of the EEA Joint Committee regarding incorporation of the Renewables Directive into the EEA Agreement has entered into force.

UNOFFICIAL TRANSLATION

2. If this agreement does not enter into force on 1 January 2012, it shall enter into force on the first day of the second month after both parties have notified one another by an exchange of notes that their domestic constitutional requirements are met, provided that the decision of the EEA Joint Committee regarding incorporation of the Renewables Directive into the EEA Agreement has entered into force by 1 June 2012 at the latest.
3. If this agreement enters into force after 1 January 2012, electricity certificates issued prior to its entry into force shall be included in the Norwegian transitional system for approving plants eligible for electricity certificate and the existing Swedish electricity certificate market, respectively. Production eligible for electricity certificates at plants approved after 1 January 2012 but prior to the entry into force of this agreement shall be excluded from each party's target and obligation pursuant to Articles 2(1) and 2(2).
4. This agreement shall have the geographical scope which the EEA Agreement has in respect of each of the parties.

In witness hereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this agreement.

Done in duplicate at Stockholm this 29th day of June 2011, in the Norwegian and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of
the Kingdom of Norway

For the Government of
the Kingdom of Sweden

Elsertifikatloven

Dato: 24.06.2011 nr. 39
Departement: OED (Olje- og energidepartementet)
Ikraft: 01.01.2012
Endrer:

24 juni. Nr. 39. 2011

Lov om elsertifikater

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Lovens formål er å bidra til økt produksjon av elektrisk energi fra fornybare energikilder.¹

¹ Jf. § 7.

§ 2. Lovens stedlige virkeområde

Loven gjelder på norsk territorium.

Kongen kan bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde på kontinentalsokkelen eller i jurisdiksjonsområder opprettet i medhold av lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone.

Kongen kan gi forskrift om lovens anvendelse på Svalbard¹ og Jan Mayen,² og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forhold.

¹ Se lov 17 juli 1925 nr. 11.

² Se lov 27 feb 1930 nr. 2.

§ 3. Definisjoner

I denne lov menes med:

- elsertifikat*: et bevis utstedt av staten for at det er produsert en megawatttime fornybar elektrisk energi i henhold til denne lov
- elsertifikatberettiget*: innehaveren av et produksjonsanlegg som har rett til elsertifikater dersom vilkårene i kapittel 2 er oppfylt
- elsertifikatplikt*: plikt til per 1. april hvert år å inneha et visst antall elsertifikater for annullering i samsvar med denne lov
- produksjonsanlegg*: en innretning for produksjon av elektrisk energi
- registeransvarlig*: den enhet som er utpekt etter § 11 som ansvarlig for å utstede elsertifikater, samt utvikle og drive et elektronisk register for elsertifikater

§ 4. Elsertifikatenes funksjonstid

Elsertifikater¹ kan utstedes for produksjon som skjer til og med 31. desember 2035. Siste annullering av elsertifikater skjer 1. april 2036.

¹ Se § 3, a.

§ 5. Utenlandske elsertifikater

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om anvendelsen av utenlandske elsertifikater¹ til oppfyllelse av elsertifikatplikt² og de nærmere vilkårene for dette.

¹ Se § 3, a.

² Se § 3, c.

Kapittel 2. Utstedelse av elsertifikater

§ 6. Rett til elsertifikater

Innehaveren av produksjonsanlegg¹ er elsertifikatberettiget² dersom produksjonsanlegget:

- produserer elektrisk energi basert på fornybare energikilder etter § 7,
- er godkjent etter § 8 og
- oppfyller krav til måling og rapportering etter § 9.

¹ Se § 3, d.

² Se § 3, b.

§ 7. Produksjon fra fornybare energikilder

Elsertifikater¹ utstedes for produksjon av elektrisk energi basert på fornybare energikilder, herunder:

- vannkraft

- b) vindkraft
- c) solenergi
- d) havenergi
- e) geotermisk energi
- f) bioenergi

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om hva som anses som fornybare energikilder.

¹ Se § 3, a.

§ 8. Godkjenning av produksjonsanlegg

Departementet skal etter skriftlig søknad fra innehaveren godkjenne produksjonsanlegg¹ som kvalifiserer for rett til elsertifikater.² Produksjonsanlegget må:

- a) ha hatt byggestart etter 7. september 2009,
- b) være et vannkraftverk med installert effekt inntil 1 MW som hadde byggestart etter 1. januar 2004, eller
- c) varig øke sin energiproduksjon med byggestart etter 7. september 2009.

Produksjonsanlegg¹ som nevnt i bokstav c skal godkjennes for så vidt gjelder økningen i produksjonen som følge av en investering.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om godkjenning av produksjonsanlegg,¹ herunder om byggestart, anlegg som vesentlig fornyes eller får betydelige endringer i rammebetingelser, og om beregning av og dokumentasjon for økt produksjon.

Produksjonsanlegg¹ som settes i drift etter 31. desember 2020, kvalifiserer ikke for rett til elsertifikater.² Produksjonsanlegg som har mottatt statlig investeringsstøtte og som har hatt byggestart etter 7. september 2009, skal bare godkjennes dersom den mottatte investeringsstøtten tilbakebetales innen 30. april 2012. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om tilbakebetaling, herunder om renter.

Den elsertifikatberettigede³ plikter å melde fra til departementet om enhver endring i produksjonsanlegget¹ som kan være av betydning for anleggsgodkjenningen umiddelbart etter at dette er kjent, herunder om tidspunktet for endringen.

Kongen kan fastsette bestemmelser til gjennomføring av forpliktelser med annen stat om å avskjære rett til elsertifikater² dersom det gis offentlig støtte knyttet til produksjon av elektrisk energi i godkjente produksjonsanlegg.¹

¹ Se § 3, d.

² Se § 3, a.

³ Se § 3, b.

§ 9. Måling og rapportering

Elsertifikater¹ utstedes for elektrisk energi som er målt og rapportert til registeransvarlig,² basert på et system for måling av produksjonen og verifisering av måleresultatene. Ved søknad etter § 8 må det foreligge dokumentasjon for dette.

Dersom kun deler av produksjonen i et anlegg kvalifiserer for rett til elsertifikater,¹ kan departementet pålegge innehaveren å særskilt beregne og rapportere slik produksjon til registeransvarlig.²

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om måling og rapportering av produksjon av elektrisk energi.

¹ Se § 3, a.

² Se § 3, e.

§ 10. Utstedelse av elsertifikater

Registeransvarlig¹ skal utstede ett elsertifikat² til den elsertifikatberettigede³ for hver megawattime elektrisk energi fra produksjonsanlegg⁴ som er godkjent etter § 8. Hvert elsertifikat skal ha et identifikasjonsnummer og dato for utstedelsen.

Elsertifikat² utstedes ved at registeransvarlig¹ registrerer elsertifikatet på den elsertifikatberettigedes³ konto. Registrering skal skje uten ugrunnet opphold etter at registeransvarlig har mottatt rapport om den elsertifikatberettigede produksjonen.

For det enkelte godkjente produksjonsanlegg⁴ kan elsertifikater² utstedes i en samlet periode på 15 år fra første tildeling. For produksjonsanlegg som er omfattet av § 8 første ledd bokstav c, regnes utstedelsesperioden fra tidspunktet for første tildeling etter at den økte produksjonen kom i drift. For produksjonsanlegg som er omfattet av § 8 første ledd og som er satt i drift før lovens ikrafttredelse,⁵ skal driftsperioden fram til lovens ikrafttredelse trekkes fra i den samlede utstedelsesperioden.

Dersom en elsertifikatberettiget³ er forhindret fra å motta elsertifikater² på grunn av driftsavbrudd eller hendinger knyttet til overføring eller distribusjon av elektrisk energi, kan departementet etter søknad forlenge perioden på 15 år tilsvarende den tid den elsertifikatberettigede ikke har mottatt

elsertifikater. Elsertifikater kan ikke utstedes for produksjon som skjer etter 31. desember 2035.

En elsertifikatberettiget³ som mener å ha fått utstedt et uriktig antall elsertifikater,² kan kreve at departementet fatter vedtak om hvor mange elsertifikater den elsertifikatberettigede har krav på.

Elsertifikatberettigede³ plikter å oppbevare dokumentasjon for utstedelsen av elsertifikater² i 10 år etter utløpet av det kalenderår elsertifikatene blir utstedt.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om utstedelse av elsertifikater.²

1 Se § 3, e.

2 Se § 3, a.

3 Se § 3, b.

4 Se § 3, d.

5 Se § 31.

Kapittel 3. Elsertifikatregisteret og omsetning av elsertifikater

§ 11. Elsertifikatregister

Registeransvarlig¹ skal opprette et elsertifikatregister som blant annet inneholder opplysninger om utstedelse, beholdning, overdragelse, omsetningspris og annullering av elsertifikater.²

Registeransvarlig¹ skal opprette elsertifikatkonto for elsertifikatpliktige³ og elsertifikatberettigede⁴ eller andre etter skriftlig søknad. Elsertifikatpliktige skal ha elsertifikatkonto.

Registeransvarlig¹ er ansvarlig for driften av elsertifikatregisteret og for registrering og annullering av elsertifikater.² Departementet skal ha direkte tilgang til elsertifikatregisteret.

Departementet utpeker registeransvarlig og kan i forskrift eller ved enkeltvedtak fastsette vilkår for elsertifikatregisteret, herunder om plikt til å opprette elsertifikatkonti, føring av elsertifikatregisteret, kriterier for når en rettighet skal anses registrert, rapportering til elsertifikatregisteret og offentliggjøring av informasjon registrert i elsertifikatregisteret.

1 Se § 3, e.

2 Se § 3, a.

3 Se § 16.

4 Se § 3, b.

§ 12. Omsetning og registrering av elsertifikater

Elsertifikater¹ kan omsettes til enhver som har opprettet elsertifikatkonto etter § 11. All omsetning av elsertifikater og omsetningsprisen skal registreres i elsertifikatregisteret.²

Selger er ansvarlig for at salg av elsertifikater registreres på kjøperens elsertifikatkonto og for å gi informasjon om omsetningsprisen til registeransvarlig.³

Etter skriftlig søknad fra kjøper kan registeransvarlig² foreta foreløpig registrering av kjøpet dersom dette er sannsynliggjort. Registeransvarlig skal umiddelbart underrette selger om foreløpig registrering. Selger skal gis to ukers frist til å uttale seg.

Dersom selger ikke bestrider foreløpig registrering overfor registeransvarlig³ innen to uker, skal kjøpet registreres som endelig på kjøperens konto. Dersom selger bestrider den foreløpige registreringen overfor registeransvarlig innen to uker, opprettholdes foreløpig registrering inntil spørsmålet er rettskraftig avgjort eller selger og kjøper i fellesskap gir registeransvarlig beskjed om å endre foreløpig registrering. Elsertifikater¹ med foreløpig registrering kan ikke selges, pantsettes eller på annen måte overdras.⁴

Registeransvarlig³ foretar registrering eller foreløpig registrering av pantsettelser på samme måte som ved salg. Registeransvarlig foretar registrering av konkurser og utlegg etter skriftlig melding.

Registeransvarlig³ kan rette åpenbare feil i opplysninger i elsertifikatregisteret.² Registeransvarlig skal umiddelbart etter at retting er foretatt sende melding til kontohavere og andre rettighetshavere som berøres av rettingen.

1 Se § 3, a.

2 Se § 11.

3 Se § 3, e.

4 Se § 13.

§ 13. Pantsettelse av elsertifikater

Elsertifikater¹ kan pantsettes. Panterett i elsertifikater får rettsvern ved registrering i elsertifikatregisteret.² Pantsettelsen omfatter de elsertifikater som er angitt som pantsatt på pantsetterens elsertifikatkonto.³

Ved pantsettelse av elsertifikater¹ skal partene sende melding til registeransvarlig⁴ om pantsettelsen. For sletting av panterettighet må panthaveren gi samtykke. Bestemmelsene om registrering, foreløpig registrering og retting av feil i § 12 gjelder tilsvarende.

Utleggspant i elsertifikater¹ som er registrert i elsertifikatregisteret² får rettsvern ved registrering i elsertifikatregisteret.

Registrert panterett i elsertifikater¹ er tvangsgrunnlag for tvangsdekning etter tvangsfullbyrdelsesloven⁵ kapittel 10.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om pant i elsertifikater.¹

- 1 Se § 3, a.
- 2 Se § 11 (1).
- 3 Se § 11 (2).
- 4 Se § 3, e.
- 5 Lov 26 juni 1992 nr. 86.

§ 14. *Rettsvirkning av registrering i elsertifikatregisteret*¹

En registrert rettighet går foran en rettighet som ikke er registrert eller som er registrert på et senere tidspunkt.²

En eldre rettighet går uten hensyn til første ledd foran en yngre rettighet, dersom:²

- a) den yngre rettigheten bygger på avtale og erververen av den yngre rettigheten ved registrering kjente eller burde kjent til den eldre rettigheten, eller
- b) den yngre rettigheten er ervervet ved arv.

Når en rettighet som er ervervet ved avtale er registrert, kan det ikke gjøres gjeldende mot kjøper at selgerens rett ikke var i samsvar med elsertifikatregisterets innhold. Dette gjelder ikke dersom kjøperen var eller burde være kjent med selgerens manglende rett da kjøpet ble registrert, eller ved konflikter mellom kolliderende rettigheter som nevnt i første og annet ledd.

- 1 Se § 11.
- 2 Sml. lov 7 juni 1935 nr. 2 § 20 og § 21.

§ 15. *Prisinformasjon*

Registeransvarlig¹ skal fortløpende offentliggjøre informasjon om overdragelser av elsertifikater,² herunder om tidspunkt for overdragelsen, antall overdratte elsertifikater og vederlagets størrelse.

Selger og kjøper skal på forespørsel oppgi kontraktsdokumentasjon til registeransvarlig eller departementet.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om innhenting og offentliggjøring av prisinformasjon.

- 1 Se § 3, e.
- 2 Se § 3, a.

Kapittel 4. Elsertifikatplikt

§ 16. *Hvem som har elsertifikatplikt*¹

Følgende er elsertifikatpliktige:

- a) enhver som leverer elektrisk energi til sluttbruker,
- b) enhver som forbruker elektrisk energi som er egenprodusert, og
- c) enhver som kjøper elektrisk energi til eget forbruk på den nordiske kraftbørsen eller gjennom bilateral avtale.

I tilfeller hvor kjøperen er elsertifikatpliktig etter bokstav c, er ikke selgeren elsertifikatpliktig.

- 1 Se § 3, c.

§ 17. *Årlige elsertifikatkvoter*

Den årlige elsertifikatkvoten for den elsertifikatpliktige¹ er et forholdstall oppgitt i følgende tabell:

Beregningsår for elsertifikatkvoten	Elsertifikatkvoten
2012	0,030
2013	0,049
2014	0,069
2015	0,088
2016	0,108
2017	0,127
2018	0,146
2019	0,165
2020	0,183
2021	0,182
2022	0,181
2023	0,180
2024	0,179
2025	0,176
2026	0,164
2027	0,151
2028	0,132

2029	0,113
2030	0,094
2031	0,075
2032	0,056
2033	0,037
2034	0,018
2035	0,009

1 Se § 16.

§ 18. *Elsertifikatpliktens omfang*

Elsertifikatpliktens omfang tilsvarende den elsertifikatpliktiges¹ beregningsrelevante mengde elektriske energi i det enkelte år, multiplisert med elsertifikatkvoten (forholdstallet)² som er fastsatt for det samme året. Om den beregnede elsertifikatplikten ikke blir et heltall, skal antall elsertifikater per megawattime avrundes til nærmeste heltall. Elsertifikatplikten skal likevel alltid omfatte minst ett elsertifikat.³

Som beregningsrelevant mengde etter første ledd anses leveranser som nevnt i Stortingets vedtak om forbruksavgift på elektrisk kraft § 1 slik det lyder for budsjetterminen 2011. Kongen⁴ fastsetter i forskrift nærmere regler om at kraftforbruk i kraftintensiv industriell virksomhet, eventuelt over et bestemt forbruksnivå, etter søknad ikke skal anses beregningsrelevant.

Kjøp av elektrisk energi for å dekke nettap er ikke beregningsrelevant.

Nettselskapene plikter på forespørsel å gi departementet og den elsertifikatpliktige¹ opplysninger om beregningsrelevant mengde elektrisk energi som leveres over nettselskapenes nett.⁵

Den elsertifikatpliktige¹ kan ikke belaste sluttbrukere med kostnader knyttet til elsertifikater³ for forbruk som ikke er beregningsrelevant.

1 Se § 16.

2 Se § 17.

3 Se § 3, a.

4 Olje- og energidepartementet iflg. res. 16 des 2011 nr. 1245.

5 Se § 26.

§ 19. *Registrering av elsertifikatplikt*¹

Den som har elsertifikatplikt etter §§ 16 og 18, skal sende melding til departementet senest to uker etter at elsertifikatplikten inntrådte. Departementet kan etter forutgående varsel registrere aktører som ikke har meldt seg som elsertifikatpliktige.

Etter søknad kan departementet fatte vedtak for elsertifikatpliktige aktører etter § 16 som avgjør om elektrisk energi anses beregningsrelevant etter § 18.

1 Se § 3, c.

§ 20. *Oppfyllelse av elsertifikatplikt*¹

Den elsertifikatpliktige² skal innen 1. mars hvert år rapportere til registeransvarlig³ all elektrisk energi som inngår i beregningen av elsertifikatplikten etter § 18, samt hvor mange elsertifikater⁴ som skal annulleres. Registeransvarlig rapporterer opplysningene videre til departementet.

Oppfyllelse av elsertifikatplikt skjer ved at registeransvarlig³ per 1. april hvert år annullerer det antall elsertifikater⁴ som den elsertifikatpliktige² har angitt.⁵ Elsertifikater som er pantsatt,⁶ er gjenstand for utlegg eller er foreløpig registrert, kan ikke annulleres.

Den elsertifikatpliktige² skal oppbevare dokumentasjon for fastsettelsen av elsertifikatplikten i 10 år etter utløpet av det kalenderår elsertifikatplikten gjelder for.⁷

1 Se § 3, c.

2 Se § 16.

3 Se § 3, e.

4 Se § 3, a.

5 Se § 21.

6 Se § 13.

7 Sml. lov 19 nov 2004 nr. 73 § 13.

§ 21. *Avgift for manglende annullering av elsertifikater*

Dersom det for den elsertifikatpliktige¹ ikke annulleres tilstrekkelig antall elsertifikater² etter § 20, ilegger departementet en avgift for hvert elsertifikat som mangler for å oppfylle elsertifikatplikten.³

Endelig vedtak om ilegging av avgift er tvangsgrunnlag for utlegg.⁴ Departementet fastsetter i forskrift nærmere regler om hvordan avgift for manglende oppfyllelse av elsertifikatplikten³ skal beregnes, ilegges og inndrives.

1 Se § 16.

2 Se § 3, a.

3 Se § 3, c.

4 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

§ 22. Informasjon til sluttbrukere

Den elsertifikatpliktige¹ skal gi sluttbrukere spesifisert informasjon om kostnadene som følger av elsertifikatplikten,² og generell informasjon om elsertifikatplikten, herunder om elsertifikatkvoten³ for det enkelte år.

- 1 Se § 16.
- 2 Se § 3, c.
- 3 Se § 17.

Kapittel 5. Forskjellige bestemmelser

§ 23. Kontroll

Departementet fører kontroll med at bestemmelser fastsatt i eller i medhold av loven overholdes.

Departementet kan gi de pålegg som er nødvendige for å sikre at bestemmelser fastsatt i eller i medhold av loven blir overholdt.

Enhver som har rettigheter og plikter etter denne lov, plikter uavhengig av bestemmelser om taushetsplikt å gi departementet de opplysninger¹ som er nødvendige for utøvelsen av myndighet etter denne lov, og for å ivareta Norges internasjonale forpliktelser. Departementet kan, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, også gi andre norske myndigheter opplysninger for utøvelse av myndighet overfor virksomhet som er omfattet av loven. For å oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor annen stat kan departementet uten hinder av lovbestemt taushetsplikt gi myndigheter i andre stater som er part i EØS-avtalen opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk eller vedkommende stats regulering av elsertifikatmarkedet. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om opplysningsplikt, taushetsplikt og om utlevering av opplysninger.

Departementet har rett til tilgang til produksjonsanlegg,² lokaler, områder tilhørende slikt produksjonsanlegg og den registeransvarliges lokaler i den utstrekning dette er nødvendig for å utøve tilsyn etter denne lov.³

- 1 Se § 15 (2) og § 18 (4).
- 2 Se § 3, d.
- 3 Se fvl. § 15.

§ 24. Tilbaketrekking av godkjenning

Dersom godkjenning som elsertifikatberettiget etter § 8 er gitt på grunnlag av uriktige eller villedende opplysninger, eller dersom produksjonsanlegget¹ av andre årsaker ikke lenger oppfyller kravene til godkjenning, kan godkjenningen trekkes tilbake.

- 1 Se § 3, d.

§ 25. Tvangsmulkt

Departementet kan fatte vedtak om tvangsmulkt for å sikre at en plikt som følger av eller i medhold av denne lov, blir oppfylt. Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp. Tvangsmulkten tilfaller statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.¹ Departementet kan helt eller delvis frafalle påløpt tvangsmulkt.

- 1 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

§ 26. Overtredelsesgebyr¹

Departementet kan ilegge overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt

- a) gir uriktige eller villedende opplysninger i søknad om godkjenning av produksjonsanlegg² eller unnlater å gi opplysninger etter § 8,
- b) gir uriktige eller villedende opplysninger om forhold som ligger til grunn for utstedelse av elsertifikater³ etter §§ 9 og 10,
- c) gir uriktige eller villedende opplysninger etter §§ 12 eller 15 ved salg av elsertifikater,³
- d) overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelser om oppbevaring av dokumentasjon etter § 10 sjette ledd eller § 20 tredje ledd,
- e) overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelsene om elsertifikatplikt i §§ 19, 20 eller 22, eller
- f) overtrer eller medvirker til overtredelse av vedtak truffet etter §§ 18, 21 eller 23.

Betalingsfristen for ilagt gebyr er fire uker fra vedtakstidspunktet. Ilagt gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.⁴ Krav på gebyr innkreves av Statens innkrevingsentral. Innkrevingsentralen kan inndrive kravet ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven⁵ § 2–7. Innkrevingsentralen kan også inndrive kravet ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson,⁶ jf. panteloven⁶ kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsentralens kontor etter tvangsfullbyrdelsesloven⁷ § 7–9 første ledd.

Når en overtredelse som kan medføre overtredelsesgebyr er begått av noen som har handlet på vegne av et foretak, kan overtredelsesgebyr ilegges foretaket selv om overtredelsesgebyr ikke kan

illegges noen enkeltperson. Med foretak menes her selskap, enkeltpersonforetak, stiftelse, forening eller annen sammenslutning, bo eller offentlig virksomhet.

Ved avgjørelsen av om et foretak skal illegges overtredelsesgebyr og ved utmåling av sanksjonen, skal det særlig legges vekt på

- a) overtredelsens grovhet,
- b) om foretaket ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygge overtredelsen,
- c) om overtredelsen er begått for å fremme foretakets interesser,
- d) om foretaket har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen,
- e) om det foreligger gjentagelse, eller
- f) foretakets økonomiske evne.

0 Endres ved lov 11 jan 2013 nr. 3 (ikr. fra den tid Kongen bestemmer).

1 Sml. § 27.

2 Se § 3, d.

3 Se § 3, a.

4 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

5 Lov 8 juni 1984 nr. 59.

6 Lov 8 feb 1980 nr. 2.

7 Lov 26 juni 1992 nr. 86.

§ 27. *Straff*

Med bøter¹ eller fengsel² inntil tre måneder³ eller begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt

- a) gir uriktige eller villedende opplysninger i søknad om godkjenning av produksjonsanlegg⁴ eller unnlater å gi opplysninger etter § 8,
- b) gir uriktige eller villedende opplysninger om forhold som ligger til grunn for utstedelse av elsertifikater⁵ etter §§ 9 og 10,
- c) gir uriktig eller villedende opplysninger etter §§ 12 eller 15 ved salg av elsertifikater,⁵
- d) overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelsene om elsertifikatplikt etter §§ 19, 20 eller 22, eller
- e) overtrer eller medvirker til overtredelse av vedtak i medhold av §§ 21 eller 23.

Medvirkning straffes på samme måte.

1 Jf. strl. 1902 § 27 og kap. 3 a; strl. 2005 kap. 4 og kap. 9 (ikke ikr.).

2 Jf. strl. 1902 § 26 a; strl. 2005 § 32 og § 34 (ikke ikr.).

3 Jf. strl. 1902 § 25; strl. 2005 § 31 (3) (ikke ikr.).

4 Se § 3, d.

5 Se § 3, a.

§ 28. *Gebyr*

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om gebyrer for saksbehandling etter loven, herunder registrering og kontoføring i elsertifikatregisteret,¹ behandling av søknad om anleggsgodkjenning og tilsyn.

Gebyrene er tvangsgrunnlag for utlegg.²

1 Se § 11.

2 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

§ 29. *Erstatning*

Registeransvarlig¹ er ansvarlig for økonomisk tap noen påføres som følge av feil som er oppstått i tilknytning til registreringsvirksomheten. Dette gjelder ikke dersom registeransvarlig godtgjør at feilen skyldes forhold utenfor dennes kontroll som registeransvarlig ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.²

Erstatningsansvaret etter første ledd omfatter kun direkte tap.²

For annet økonomisk tap er registeransvarlig ansvarlig dersom tapet skyldes uaktsomhet fra den registeransvarliges side eller hos noen registeransvarlig svarer for.²

Ved skadelidtes medvirkning kan erstatningsansvaret nedsettes eller falle helt bort.

1 Se § 3, e.

2 Sml. lov 5 juli 2002 nr. 64 § 9-1.

§ 30. *Forskrifter*¹

Departementet kan fastsette forskrifter til gjennomføring og utfylling av loven og de forskrifter som er nødvendige for ivaretagelse av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

1 Se § 7 (2) og § 9 (3).

Kapittel 6. Ikrafttredelses- og overgangsregler. Endringer i andre lover

§ 31. *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.¹ Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene

til forskjellig tid.

1 Fra 1 jan 2012 iflg. res. 16 des 2011 nr. 1244.

§ 32. Endringer i andre lover

Fra den tid loven trer i kraft,¹ gjøres følgende endringer i andre lover: ---

1 Se § 31.

Energiloven - enl.

Dato: 29.06.1990 nr. 50
Departement: OED (Olje- og energidepartementet)
Ikraft: 01.01.1991, 29.06.1990
Sist endret: L11.01.2013 nr. 5 fra 15.01.2013
Endrer:

29 juni. Nr. 50. 1990

Lov om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven)

Lovens tittel endret ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344). – Jf. tidligere lover 25 juni 1948 nr. 8, 9 juli 1948 nr. 10, 19 juni 1969 nr. 65, 18 apr 1986 nr. 10. Jf. EØS-avtalen vedlegg IV nr. 7 (dir 90/377), nr. 17 (dir 2002/91), nr. 19 (dir (dir 2001/77), nr. 20 (frd 1228/2003), nr. 22 (dir 2003/54), nr. 24 (dir 2004/8), nr. 25 (dir 2005/89) og nr. 29 (vedtak 2007/74).

Kap. 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. (Virkeområde)

Denne lov kommer til anvendelse på produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi.

Loven gjelder ikke på norsk sjøterritorium.¹

Departementet kan i forskrift eller i det enkelte tilfelle begrense anvendelsen av enkelte bestemmelser i denne lov hva gjelder innretninger, formål eller virksomheter omfattet av havenergilova.²

Loven gjelder ikke erverv av eiendomsrett eller bruksrett til vannfall og regulering og utbygging av vassdrag.³ Loven gjelder ikke anlegg som bare produserer og fremfører varmeenergi til egen næringsvirksomhet.

Departementet fastsetter hvor stor ytelse eller hvor mange abonnenter et fjernvarmeanlegg⁴ skal ha for at loven kommer til anvendelse. Anlegg som unntas fra loven kan pålegges å knytte seg til andre anlegg etter bestemmelsene i § 5–3.

Kongen kan bestemme at deler av loven skal gjøres gjeldende for Svalbard.⁵

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), 4 juni 2010 nr. 21 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 4 juni 2010 nr. 760).

1 Se lov 27 juni 2003 nr. 57 § 3.

2 Se lov 4 juni 2010 nr. 21 § 1–2 (7).

3 Se lover 14 des 1917 nr. 16, 14 des 1917 nr. 17 og 24 nov 2000 nr. 82.

4 Se § 1–3 (2).

5 Se lov 17 juli 1925 nr. 11 § 1 (2).

§ 1–2. (Formål)

Loven skal sikre at produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte, herunder skal det tas hensyn til allmenne og private interesser som blir berørt.

0 Endret ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344).

§ 1–3. (Definisjoner)

Med elektrisk anlegg forstås i denne lov: Fellesbetegnelse på elektrisk utrustning og tilhørende bygningstekniske konstruksjoner for produksjon, omforming, overføring og fordeling av elektrisk energi.

Med fjernvarmeanlegg forstås i denne lov: Betegnelse på teknisk utrustning og tilhørende bygningstekniske konstruksjoner for produksjon, overføring og fordeling av varmtvann eller annen varmebærer til eksterne forbrukere.

Med vertikalt integrert virksomhet forstås i denne lov: Virksomhet eller en gruppe av virksomheter som utøver produksjon eller omsetning av elektrisk energi i tillegg til overføring, omforming eller fordeling av elektrisk energi (nettvirksomhet). En gruppe av virksomheter omfattes dersom det foreligger kontroll mellom virksomheter i gruppen.

Med bygning forstås i denne lov: En konstruksjon med tak og vegger som er varig forbundet med grunnen, der det brukes energi for å påvirke innklimaet. Som bygning regnes også del av slik konstruksjon som er utformet eller endret for separat bruk.

Med tekniske anlegg forstås i denne lov: Kjeler som oppvarmes med fossilt brensel, varmeanlegg

med kjeler og klimaanlegg i bygninger.

- 0 Endret ved lover 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447).

§ 1–4. (Statens anlegg)

Lovens bestemmelser i §§ 2–2 annet og tredje ledd, 3–2, 3–3, 3–4, 3–6, 10–2 og 10–3 gjelder ikke for statens anlegg.

- 0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671).

Kap. 2. Saksbehandling

§ 2–1. (Søknad)

Søknad etter denne lov sendes konsesjonsmyndigheten.¹

For søknader som omfattes av plan- og bygningsloven² kapittel 14 skal konsekvensutredninger vedlegges søknaden.

Søknaden skal gi de opplysninger som er nødvendig for å vurdere om tillatelse bør gis og hvilke vilkår som skal settes. Departementet kan fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for, herunder krav om gjennomføring av ekstern kvalitetssikring. Kreves gjennomføring av ekstern kvalitetssikring, skal departementet avgi en uttalelse om behov og konseptvalg før prosjektet kan meldes og omsøkes.

Samtidig med søknad om kraftverksutbygging etter vassdragslovgivningen³ skal det som regel innsendes søknad om bygging av anlegg for produksjon, omforming og overføring av elektrisk energi.

Søknad som tilfredsstillere kravene etter denne paragrafen skal legges ut i Norges vassdrags- og energidirektorat og i berørte kommuner eller annet høvelig sted i distriktet til gjennomsyn. Ved utleggelse fastsettes frist for å avgi uttalelse til konsesjonsmyndigheten.¹ Utleggelse kan unnlates når det finnes ubetenkelig.

Kunngjøring av søknaden, en kort beskrivelse av planene, opplysninger om hvor søknaden er utlagt og fristen for å gi uttalelse skal rykkes inn i Norsk lysingsblad⁴ og i en eller flere aviser alminnelig lest i distriktet. Søkeren betaler utgiftene ved utleggelse og kunngjøring. Kunngjøring kan unnlates når det finnes ubetenkelig.

Offentlige organer og andre som tiltaket direkte gjelder, skal få søknaden tilsendt til uttalelse. Ved utsendelse fastsettes en frist for å avgi uttalelse til konsesjonsmyndigheten.¹ Høring kan unnlates når det finnes ubetenkelig. Reglene om innsigelse i plan- og bygningsloven² §§ 5–4 til 5–6 gjelder så langt de passer ved behandling av søknader om konsesjon etter § 3–1 i denne lov. De samme organer som gis innsigelsesrett etter plan- og bygningsloven,² gis også klagerett på konsesjonsvedtaket etter reglene i forvaltningsloven⁵ kapittel VI. Departementet gir nærmere forskrifter om bruk av innsigelse i konsesjonssaker etter denne lov.

Behandlingen av en søknad etter denne lov kan utsettes i påvente av en energiplan etter § 7–1.

- 0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret paragrafnummer fra § 2–2, 27 juni 2008 nr. 71 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 12 juni 2009 nr. 638), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), 11 jan 2013 nr. 5 (ikr. 15 jan 2013 iflg. res. 11 jan 2013 nr. 21).

1 Se § 2–2.

2 Lov 27 juni 2008 nr. 71.

3 Jf. lover 14 des 1917 nr. 17 og 24 november 2000 nr. 82.

4 Jf. lov 11 okt 1946 nr. 1.

5 Lov 10 feb 1967.

§ 2–2. (Vedtak)

Vedtak etter denne lov fattes av departementet.¹ Kongen kan fastsette forskrifter om at nærmere bestemte vedtak etter § 3–1 skal fattes av Kongen i statsråd. Konsesjon etter denne lov kan ikke erstattes av rettslig bindende planer etter plan- og bygningsloven.²

Konsesjon etter kap. 3, 4 og 5 gis for et begrenset tidsrom av inntil 30 år regnet fra da konsesjonen ble gitt.³

Konsesjon gis til bestemt person, selskap, lag, kommune eller fylkeskommune.³

- 0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret paragrafnummer fra § 2–3, 27 juni 2008 nr. 71 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 12 juni 2009 nr. 638), 11 jan 2013 nr. 5 (ikr. 15 jan 2013 iflg. res. 11 jan 2013 nr. 21).

1 Se Olje- og energidepartementets vedtak 24 okt 2011 nr. 1043. All myndighet etter loven er med visse unntak delegert til NVE.

2 Lov 27 juni 2008 nr. 71.

3 Se § 1–4.

Kap. 3. Elektriske anlegg¹

- 1 Se § 1–3 (1).

§ 3-1. *(Konsesjon på anlegg)*

Anlegg for produksjon, omforming, overføring og fordeling av elektrisk energi, kan ikke bygges, eies eller drives uten konsesjon. Det samme gjelder ombygging eller utvidelse av bestående anlegg.

Departementet fastsetter hvor høy spenningen for et elektrisk anlegg¹ skal være for at denne bestemmelse får anvendelse. Departementet kan ved forskrift fastsette unntak fra konsesjonsplikt etter denne bestemmelse for nærmere bestemte lavspenningsanlegg.

For konsesjonspliktige anlegg for overføring eller omforming av elektrisk energi med tilhørende elektrisk utrustning og bygningstekniske konstruksjoner etter første ledd, gjelder plan- og bygningsloven² § 1-3 andre ledd.

Departementet kan bestemme at ethvert kraftanlegg med endelig konsesjon etter denne lov, og som ikke er unntatt fra plan- og bygningsloven² etter tredje ledd, uten videre skal ha virkning som statlig arealplan etter plan- og bygningsloven § 6-4.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 27 juni 2008 nr. 71 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 12 juni 2009 nr. 638), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671).

1 Se § 1-3 (1).

2 Lov 27 juni 2008 nr. 71.

§ 3-2. ¹ *(Områdekonsesjon)*

Innen et område kan konsesjon² gis for bygging, eierskap og drift av anlegg for fordeling av elektrisk energi mellom spenningsnivåer som fastsettes av departementet.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671).

1 Se § 1-4.

2 Jf. § 2-2.

§ 3-3. ¹ *(Leveringsplikt)*

Den som gis områdekonsesjon etter § 3-2 skal levere elektrisk energi til abonnentene innenfor det geografiske området konsesjonen gjelder for.

Departementet kan dispensere fra leveringsplikten når særlige grunner tilsier det.

Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om leveringsplikten, herunder om priser, konsesjonærenes og sluttbrukernes vilkår, gjennomføring, organisering og informasjon.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742).

1 Se § 1-4.

§ 3-4. ¹ *(Tilknytningsplikt)*

Alle som innehar konsesjoner for nettanlegg etter dette kapittel,² har plikt til å tilknytte nye anlegg for produksjon av elektrisk energi og nye anlegg for uttak av elektrisk energi som ikke omfattes av § 3-3, og om nødvendig investere i nettanlegg. Den samme plikten gjelder ved produksjons- og forbruksøkninger som medfører behov for investeringer i nett. Plikten til å foreta nødvendige investeringer i nettanlegg etter denne bestemmelsen gjelder alle konsesjonærer der tilknytningen utløser et investeringsbehov.

Departementet kan gi unntak fra tilknytnings- og investeringsplikten for produksjon, dersom tiltaket ikke er samfunnsmessig rasjonelt.

Departementet kan i ekstraordinære tilfeller gi unntak fra tilknytnings- og investeringsplikten for forbruk.

0 Tilføyd ved lov 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671).

1 Se § 1-4.

2 Jf. § 3-1 og § 3-2.

§ 3-5. *(Vilkår)*

For konsesjoner etter §§ 3-1 og 3-2 kan departementet gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår:

1. av hensyn til etterspørsel av elektrisk energi og til en rasjonell energiforsyning.
2. om påbegynnelse, bygging, utførelse, idriftsettelse, vedlikehold, drift og nedleggelse av det elektriske anlegget.¹
3. om utnyttelse av det enkelte kraftverk.
4. for å unngå skader på natur og kulturverdier.
5. om konsesjonærens organisasjon og kompetanse, kompetanse hos den som overlates driftsoppgaver og bestemmelser som regulerer bortsettelse av drift.

Departementet kan i forbindelse med den enkelte konsesjon fastsette ytterligere vilkår dersom det finnes påkrevet av allmenne eller private interesser.

0 Endret ved lover 11 mai 2001 nr. 20 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 11 mai 2001 nr. 482), 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671), endret paragrafnummer fra § 3-4.

1 Se § 1-3 (1).

§ 3-6. ¹ (Ekspropriasjon av elektriske anlegg)²

Departementet³ kan treffe vedtak om ekspropriasjon av anlegg for omforming, overføring og fordeling av elektrisk energi.

Ekspropriasjon kan først skje ved utløpet av perioden konsesjon er gitt for, og må foretas til fordel for annet energiverk eller staten.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671), endret paragrafnummer fra § 3-5.

1 Se § 1-4.

2 Se § 1-3 (1).

3 Jf. § 2-2.

Kap. 4. Omsetning av elektrisk energi

§ 4-1. (Omsetningskonsesjon)

Uten konsesjon kan ingen andre enn staten stå for omsetning av elektrisk energi.¹ Departementet avgjør i tvilstilfelle om konsesjonsplikt foreligger.

For konsesjoner etter første ledd kan departementet gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår om:

1. den interne organisering og regnskapsførsel hos konsesjonæren.
2. markedsadgang for alle som etterspør nettjenester ved å tilby ikke-diskriminerende og objektive punktтарiffer og vilkår.
3. nøytral opptreden av netteier.
4. fastsettelse og beregning av tariffer og inntekter ved salg av nettjenester.
5. informasjon til kunder tilknyttet konsesjonærens nett.
6. annen virksomhet i forbindelse med utbygging og utnyttelse av felles infrastruktur.
7. samordning av nett og nettjenester.
8. tilslutning til nemndsordning som nevnt i forbrukerkjøpsloven² § 61 a. Slikt vilkår kan også stilles overfor selskaper som tidligere er gitt konsesjon.

Departementet kan fastsette ytterligere vilkår dersom det finnes påkrevet av hensyn til allmenne interesser.

Departementet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser eller vilkår som nevnt i annet og tredje ledd.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 30 juni 2006 nr. 46 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 873).

1 Jf. § 10-5 og § 10-7.

2 Lov 21 juni 2002 nr. 34.

§ 4-2. ¹ (Utførsel og innførsel av elektrisk energi)

Uten konsesjon² kan ingen andre enn staten foreta utførsel eller innførsel av elektrisk energi.³

I konsesjonen kan det settes vilkår dersom det finnes påkrevet av allmenne hensyn.

0 Endret ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344).

1 Jf. § 10-2 og § 10-3 (6).

2 Jf. § 2-2.

3 Jf. § 10-5 og § 10-7.

§ 4-3. (Måling, avregning og fakturering)

Departementet gir forskrifter om måling, avregning og fakturering.

Myndighet etter regelverket som nevnt i første ledd til å koordinere måling og avregning av kraftomsetning, tillegges den departementet utpeker under nærmere fastsatte vilkår. Den avregningsansvarlige skal sørge for at all innmating og alt uttak av elektrisk energi blir korrekt avregnet slik at det oppnås økonomisk balanse i kraftmarkedet.

Enhver som helt eller delvis eier eller driver nett, produksjon eller organisert markedsplass etter § 4-5, samt omsettere og sluttbrukere plikter¹ å rette seg etter den avregningsansvarliges instruksjoner under avregningskoordineringen, samt følge de bestemmelser om måling, avregning og fakturering fastsatt i eller i medhold av denne lov. Avgjørelser som fattes av den avregningsansvarlige under utøvelsen av avregningsansvaret er unntatt forvaltningsloven² kap. IV-VI og VIII.

Den avregningsansvarlige som nevnt i annet ledd plikter å utstede opprinnelsesgarantier for produsert elektrisk energi etter anmodning fra berettigede produsenter. Departementet gir forskrifter om utforming og gjennomføring av ordningen, herunder om berettiget produksjon, utstedelse, innhold i og innløsning av opprinnelsesgarantier, gebyr for utstedelse, rapportering og kontroll mv.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742).

1 Jf. § 10-5 og § 10-7.

2 Lov 10 feb 1967.

§ 4-4. (Omlegging av energibruk og energiproduksjon)

Departementet kan bestemme at omsetningskonsesjonær¹ som tarifferer nettjenester skal legge et

påslag i tariffen for uttak av elektrisk energi til sluttforbruk i nettet, som skal betales som bidrag til et energifond.

Fondets midler skal anvendes til tiltak rettet mot omlegging av energibruk og energiproduksjon i samsvar med vedtekter som fastsettes av departementet.

Skyldig bidrag er tvangsgrunnlag for utlegg.² Betales bidraget ikke til forfallstid, svares rente som fastsatt i medhold av lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Departementet gir forskrifter om utforming og gjennomføring av ordningen, herunder om størrelse på påslaget, grunnlag, beregning av bidraget, innbetalinger til fondet, rente, oppkreving og kontroll m.m.

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel IV, V og VI gjelder ikke når forvalteren av Energifondet treffer enkeltvedtak på vegne av staten om tildeling av midler fra Energifondet.

0 Tilføyd ved lov 11 mai 2001 nr. 20 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 11 mai 2001 nr. 482), endret ved lov 24 jan 2003 nr. 7 (ikr. 1 feb 2003 iflg. res. 24 jan 2003 nr. 50).

1 Se § 4-1.

2 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

§ 4-5. (Organisert markeds plass)

Uten konsesjon kan ingen¹ andre enn staten forestå organisering eller drift av markeds plass for omsetning av elektrisk energi. Departementet² avgjør i tvilstilfelle om konsesjonsplikt foreligger.

I konsesjonen kan det settes vilkår dersom det finnes påkrevet av allmenne hensyn. Departementet kan gi forskrift om aktørenes informasjonsplikt.

0 Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344).

1 Jf. § 10-5 og § 10-7.

2 Jf. § 2-2.

§ 4-6. (Krav om selskapsmessig skille)

I en vertikalt integrert virksomhet¹ som er tillagt systemansvar etter § 6-1 eller som har over 100.000 nettkunder, skal nettvirksomheten skilles fra virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi. Virksomhetene skal være organisert i selvstendige juridiske enheter. Nettvirksomheten skal ikke selv eie eller eies av enheter med virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi.

Ved sammenslåinger, oppkjøp mv. som utløser konsesjonsplikt etter denne lov hvor både nettvirksomhet og virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi inngår, kan departementet stille krav om at den vertikalt integrerte virksomheten¹ skal organiseres som nevnt i første ledd.

Selskapsmessig skille etter første og annet ledd skal gjennomføres innen den frist departementet fastsetter.

Departementet kan gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår om krav til selskapsmessig skille for konsesjon etter § 4-1.

0 Tilføyd ved lov 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742. Vertikalt integrerte virksomheter som omfattes av § 4-6 første ledd, plikter innen 1 juli 2007 å være organisert i samsvar med kravene i §§ 4-6 og 4-7), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447).

1 Se § 1-3 (3).

§ 4-7. (Krav om funksjonelt skille)

Vertikalt integrerte virksomheter¹ som omfattes av § 4-6 første ledd, må oppfylle krav om funksjonelt skille fastsatt i eller i medhold av denne bestemmelsen innen den frist departementet fastsetter.

Personer i ledelsen i nettvirksomheten kan ikke delta i ledelsen i virksomhet som forestår konkurranseutsatt virksomhet innenfor den vertikalt integrerte virksomheten.

Morselskap eller kontrollerende eier skal ikke gi instruksjer til nettvirksomheten om den daglige driften eller om avgjørelser vedrørende utbygging eller oppgradering av nettet som ikke går utover fastsatte grenser for nettvirksomhetens økonomiske rammer.

Departementet kan gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår for konsesjon etter § 4-1 om forhold som nevnt i annet og tredje ledd.

0 Tilføyd ved lov 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742).

1 Se § 1-3 (3).

Kap. 5. Fjernvarmeanlegg¹

1 Se § 1-3 (2) og pbl. § 27-5.

§ 5-1. ¹ (Konsesjon for fjernvarmeanlegg)²

Fjernvarmeanlegg kan ikke bygges, eies eller drives uten konsesjon.³ Det samme gjelder ombygging og utvidelse av fjernvarmeanlegg.

Departementet kan fastsette hvor stor ytelse eller hvor mange abonnenter et fjernvarmeanlegg skal

ha for at denne bestemmelse kommer til anvendelse.

Departementet kan fastsette at denne bestemmelse ikke får anvendelse på fjernvarmeanlegg⁴ som forsyner offentlige institusjonsbygg, større forretningsbygg, industriell virksomhet, borettslag eller boligsameier.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 19 juni 2009 nr. 105 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 671).

1 Jf. § 11-1 (3).

2 Se § 1-3 (2).

3 Jf. § 2-2, § 10-5 og § 10-7.

4 Se § 1-3 (2).

§ 5-2. ¹ (Vilkår)

For konsesjoner etter § 5-1 kan departementet gi nærmere forskrifter og fastsette vilkår:

1. om påbegynnelse, bygging, utførelse, idriftsettelse, vedlikehold, drift og nedleggelse av fjernvarmeanlegget.²

2. om konsesjonærens organisasjon og kompetanse, kompetanse hos den som overlates driftsoppgaver og bestemmelser som regulerer bortsettelse av drift.

Departementet³ kan i forbindelse med den enkelte konsesjon fastsette ytterligere vilkår dersom det finnes påkrevet av allmenne eller private interesser.

0 Endret ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344).

1 Jf. § 10-4 og § 11-1 (3).

2 Se § 1-3 (2).

3 Jf. § 2-2.

§ 5-3. (Tilknytningsplikt)

Departementet kan pålegge¹ ethvert fjernvarmeanlegg² å knytte seg til andre fjernvarmeanlegg såfremt anlegget har et varmesystem som kan tilknyttes.

0 Endret ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344).

1 Jf. § 10-5 og § 10-7.

2 Se § 1-3 (2).

§ 5-4. ¹ (Leveringsplikt)

Konsesjonæren har plikt² til å skaffe tilknyttede abonnenter fjernvarme, enten selv eller gjennom avtale med en annen leverandør i samsvar med planen for anlegget eller som avtalt med abonnentene. Dersom det er pålagt tilknytningsplikt i medhold av plan- og bygningsloven³ § 27-5 og bebyggelsen ikke kan tilknyttes fjernvarmeanlegget⁴ på grunn av forsinkelser i forhold til fastsatt frist for fullføring, kan konsesjonæren pålegges av departementet å sikre bebyggelsen midlertidig varmforsyning.

Plikten til å skaffe fjernvarme faller bort i tilfelle krig, streik, lockout, eller andre plutselige og uforutsette hendinger som medfører at levering vil bli umulig eller urimelig byrdefullt. Leveringen av fjernvarme kan avbrytes når det er fare for personskade eller skade på eiendom eller når det er nødvendig for reparasjon og vedlikehold.

Konsesjonæren plikter² å treffe midlertidig tiltak for i størst mulig utstrekning å avbøte skader og ulemper ved stans i leveringene når dette er mulig.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 27 juni 2008 nr. 71 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 18 juni 2010 nr. 896) som endret ved lov 8 mai 2009 nr. 27.

1 Jf. § 11-1 (3).

2 Jf. § 10-5 og § 10-7.

3 Lov 27 juni 2008 nr. 71.

4 Se § 1-3 (2).

§ 5-5. (Pris)

Vederlag for fjernvarme kan beregnes i form av tilknytningsavgift, fast årlig avgift og pris for bruk av varme. Prisen for fjernvarme skal ikke overstige prisen for elektrisk oppvarming i vedkommende forsyningsområde.

Det skal gis melding til konsesjonsmyndigheten¹ om priser og andre leveringsvilkår og endringer i disse fra konsesjonspliktige anlegg.

Enhver som er pålagt å tilknytte seg fjernvarmeanlegg² etter plan- og bygningsloven³ § 27-5, har rett til å klage til konsesjonsmyndigheten over priser og andre leveringsvilkår. Konsesjonsmyndigheten kan gi pålegg om endringer av prisen eller leveringsvilkårene for øvrig.

Når tilknytningsplikt til fjernvarmeanlegg er pålagt i medhold av plan- og bygningsloven³ § 27-5, skal abonnenten betale tilknytningsavgift og fast årlig avgift uavhengig av om fjernvarme nyttes eller ikke.

0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 27 juni 2008 nr. 71 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 18 juni 2010 nr. 896) som endret ved lov 8 mai 2009 nr. 27.

1 Jf. § 2-2.

2 Se § 1-3 (2).

3 Lov 27 juni 2008 nr. 71.

§ 5-6. ¹ (Nedleggelse)

Fjernvarmeanlegg² som drives i medhold av konsesjon etter loven her må³ ikke nedlegges uten tillatelse av departementet.

Ved utløpet av konsesjonstiden kan det etter søknad gis fornyet konsesjon⁴ etter loven her. Dersom det ikke meddeles slik konsesjon, kan anlegget overtas vederlagsfritt av stat, fylkeskommune eller kommune.

Dersom anlegget ikke blir overtatt av det offentlige, og det heller ikke blir meddelt ny konsesjon,⁴ plikter eieren å fjerne anlegget innen en nærmere fastsatt frist. Departementet kan bestemme at nedgravde deler av anlegget ikke skal graves opp igjen.

Ved nedleggelse av anlegget er eieren forpliktet³ til å iverksette tiltak som det offentlige forlanger for å avverge fare eller skade for omgivelsene og for eiendommer som berøres av anlegget, og for ivaretagelse av abonnentenes interesser.

¹ Jf. § 11-1 (3).

² Se § 1-3 (2).

³ Jf. § 10-5 og § 10-7.

⁴ Jf. § 5-1.

Kap. 6. Systemansvar, rasjonering og leveringskvalitet

0 Kapitlet tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret kapittelnummer fra kap 5A.

§ 6-1. (Systemansvaret)

Departementet gir forskrifter om systemansvaret.

Departementet tildeler myndigheten til å utøve systemansvaret på nærmere fastsatte vilkår. Den systemansvarlige skal sørge for at det til enhver tid er momentan balanse mellom den samlede produksjon og den samlede bruk av kraft hensett til kraftutvekslingen med tilknyttede utenlandske systemer.

Enhver som helt eller delvis eier eller driver nett, produksjon eller organisert markedsplass etter § 4-5, samt omsettere og sluttbrukere plikter¹ å rette seg etter den systemansvarliges instruksjoner under systemansvaret, samt følge bestemmelser om systemansvaret fastsatt i eller i medhold av denne lov. Avgjørelser som fattes av den systemansvarlige under utøvelsen av systemansvaret er unntatt forvaltningsloven² kap. IV-VI og VIII.

0 Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 5A-1.

¹ Jf. § 10-5 og § 10-7.

² Lov 10 feb 1967.

§ 6-2. (Rasjonering)

Departementet kan sette i verk rasjonering, herunder tvangsmessige leveringsinnskrenkninger eller rekvisisjon, når ekstraordinære forhold tilsier det.

Departementet utpeker en rasjoneringsmyndighet som er ansvarlig for planlegging og administrativ gjennomføring av tiltak i forbindelse med rasjonering etter første ledd.

Rasjoneringsmyndigheten¹ kan delegere myndighet til å treffe vedtak i forbindelse med gjennomføring av rasjonering til Kraftforsyningsens beredskapsorganisasjon (KBO).² Kapittel VI om klage og omgjøring i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder ikke for enkeltvedtak som er truffet av rasjoneringsmyndigheten eller KBO i forbindelse med gjennomføring av rasjonering. For saker som behandles av KBO gjelder heller ikke forvaltningsloven kapittel II om ugildhet. Saker skal likevel forberedes og avgjøres etter en forsvarlig, saklig og nøytral saksbehandling.

Departementet gir forskrifter om planlegging og gjennomføring av kraftrasjonering, rekvisisjon av kraft og tvangsmessige leveringsinnskrenkninger.

0 Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lover 19 des 2003 nr. 131 (ikr. 1 jan 2004 iflg. res. 19 des 2003 nr. 1647), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 5A-2.

¹ NVE er rasjoneringsmyndighet, jf. Olje- og energidepartementets vedtak 24 okt 2011 nr. 1043.

² Jf. § 9-1.

§ 6-3. (Leveringskvalitet)

Departementet gir forskrifter om leveringskvaliteten i kraftsystemet og om informasjonsplikten i den forbindelse.

0 Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 5A-3.

Kap. 7. Energiplanlegging

0 Kapitlet tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret kapittelnummer fra kap 5B.

§ 7-1. (Energiplanlegging)

Den som har konsesjon etter §§ 3-1, 3-2 og 5-1 plikter¹ å delta i energiplanlegging.

Departementet gir forskrifter og vilkår om planleggingen.

- 0 Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 5B-1.
- 1 Jf. § 10-5 og § 10-7.

Kap. 8. Energitilstand i bygninger¹

- 0 Kapitlet tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), tidligere kap 8 endret kapiteltall til kap 11.
- 1 Se § 1-3 (4).

§ 8-1. (Energiattest)

Eier skal sørge for at en bygning¹ har gyldig energiattest i tilfeller som nevnt i § 8-2 til § 8-4. Energiattesten skal bestå av dokumentasjon av de faktiske opplysninger utregningen bygger på, et energimerke og en tiltaksliste for energisparetiltak.

Energiattesten er gyldig i 10 år.

Departementet gir forskrifter om utformingen av, innholdet i, beregningsmåter for og utstedelse av energiattesten samt lagring av opplysninger, herunder personopplysninger.

Departementet kan gi forskrifter om kvalifikasjonskrav.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke bygninger¹ som er unntatt fra kravet om energiattest etter § 8-2 til § 8-4.

- 0 Tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), tidligere § 8-1 endret paragrafnummer til § 11-1.
- 1 Se § 1-3 (4).

§ 8-2. (Energiattest ved salg og utleie av bygning)¹

Eier skal legge fram energiattest for kjøper før avtale om salg av bygning¹ blir inngått.

Eier skal legge fram energiattest for leietaker før avtale om utleie av bygning¹ blir inngått.

- 0 Tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447 som endret ved res. 18 des 2009 nr. 1581), tidligere § 8-2 endret paragrafnummer til § 11-2, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 16 mars 2012 iflg. res. 16 mars 2012 nr. 225).
- 1 Se § 1-3 (4).

§ 8-3. (Energiattest ved oppføring av nye bygninger)¹

Eier skal legge fram energiattest for ny bygning¹ ved salg eller ferdigstilling. Likestilt med ny bygning er hovedombygging av eksisterende bygning.

- 0 Tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447 som endret ved res. 18 des 2009 nr. 1581), tidligere § 8-3 endret paragrafnummer til § 11-3.
- 1 Se § 1-3 (4).

§ 8-4. (Energiattest for yrkesbygninger og offentlige bygninger)¹

For yrkesbygninger og offentlige bygninger¹ med et samlet bruksareal på mer enn 1.000 m², skal eier sørge for at et sammendrag av gyldig energiattest for bygningen plasseres synlig for brukere av bygningen.

- 0 Tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447).
- 1 Se § 1-3 (5).

§ 8-5. (Energivurdering av tekniske anlegg i yrkesbygninger og offentlige bygninger)¹

Eier skal sørge for at det foretas regelmessig energivurdering av kjeler som oppvarmes med fossilt brensel og av klimaanlegg.

Eier skal sørge for at det gjennomføres energivurdering i form av en engangskontroll av varmeanlegg med kjel som er eldre enn 15 år.

Departementet kan gi forskrifter om energivurdering av tekniske anlegg, kvalifikasjonskrav og måleutstyr, samt om hvilke klimaanlegg som skal omfattes.

- 0 Tilføyd ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447).
- 1 Se § 1-3 (5).

Kap. 9. Beredskap

- 0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret kapiteltall fra kap 6.

§ 9-1. (Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon)

Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon (KBO) består av de enheter som eier eller driver anlegg¹ eller annet som har vesentlig betydning for drift eller gjenoppretting av eller sikkerhet i produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme. Beredskapsmyndigheten² kan ved forskrift eller enkeltvedtak fastsette hvilke enheter som skal inngå i KBO.

Alle enheter i KBO skal sørge for at virksomheten er innrettet på en slik måte og med slike

ressurser som er nødvendig for å ivareta ansvar og oppgaver etter dette kapittelet.

Beredskapsmyndigheten² skal samordne beredskapsarbeid og utpeke den samlede ledelse i KBO.

I ekstraordinære situasjoner som kan skade eller hindre produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme, kan KBO pålegges oppgaver og plikter. Det samme gjelder i ekstraordinære situasjoner hvor skade eller hindring som nevnt i første punktum har oppstått.

Beredskapsmyndigheten² kan under beredskap og i krig underlegge kraftforsyningen KBO. Kraftforsyningen plikter³ å følge de pålegg som gis og gjennomføre de tiltak som kreves.

0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 98, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6–1, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).

1 Se § 1–3 (1) og § 1–3 (2), jf. kap. 3 og kap. 5.

2 Se fotnote til § 2–2.

3 Jf. § 10–5 og § 10–7.

§ 9–2. (Beredskapstiltak)

Den som helt eller delvis eier eller driver anlegg¹ eller system som er eller kan bli av vesentlig betydning for produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme, plikter² å sørge for effektiv sikring³ og beredskap og iverksette tiltak for å forebygge, håndtere og begrense virkningene av ekstraordinære situasjoner som nevnt i § 9–1 fjerde eller femte ledd og for å gjenopprette normal situasjon.

Beredskapsmyndigheten⁴ kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak om beredskapstiltak for å forebygge, håndtere eller begrense virkningene av ekstraordinære situasjoner som nevnt i § 9–1 fjerde eller femte ledd eller for å gjenopprette normal situasjon. Beredskapstiltak kan pålegges den som eier eller driver anlegg¹ eller systemer som nevnt i første ledd. Beredskapstiltak kan gjelde for eksisterende og planlagte anlegg eller systemer som nevnt i første ledd.

Vedtak om beredskapstiltak kan blant annet omfatte krav til organisering, planlegging, forebygging, sikkerhets- eller sikringstiltak, utførelse, gjennomføring, gjenopprettingsevne, ledelse eller drift. Beredskapsmyndigheten⁴ kan treffe vedtak om at drift i ekstraordinære situasjoner og gjennomføring av tiltak etter dette kapittel skal kunne skje fra norsk territorium.

Den som pålegges beredskapstiltak plikter² å gjennomføre tiltaket for egen regning og risiko.

Når det anses nødvendig kan beredskapsmyndigheten⁴ uten hensyn til tidligere pålegg treffe vedtak om at nye eller endrede beredskapstiltak skal settes i verk.

0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 98, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6–2, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).

1 Se § 1–3 (1) og § 1–3 (2), jf. kap. 3 og kap. 5.

2 Jf. § 10–5 og § 10–7.

3 Jf. § 9–3.

4 Se fotnote til § 2–2.

§ 9–3. (Informasjonssikkerhet)

Alle enheter i KBO¹ skal vurdere sikkerheten ved all behandling av informasjon om kraftforsyningen. Enhetene skal kartlegge hvilken informasjon som er sensitiv, hvor den befinner seg og hvem som har tilgang til den. Det skal etableres effektiv avskjerming og beskyttelse av sensitiv informasjon.

Enhver plikter² å hindre at andre enn rettmessige brukere får adgang eller kjennskap til sensitiv informasjon om kraftforsyningen.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om informasjonssikkerhet i kraftforsyningen og om taushetsplikten.

0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 98, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6–3, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).

1 Jf. § 9–1 (1).

2 Jf. § 10–5 og § 10–7.

§ 9–4. (Delegering mv.)

Beredskapsmyndigheten¹ kan delegerer myndighet til å treffe vedtak i forbindelse med beredskap til KBO² eller enheter som inngår i KBO.

Forvaltningsloven³ kapittel II om ugildhet gjelder ikke for saker som behandles av KBO.² Saker skal uansett forberedes og avgjøres etter en forsvarlig, saklig og nøytral saksbehandling.

0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 98, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6–4, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).

1 Se fotnote til § 2–2.

2 Jf. § 9–1 (1).

3 Lov 10 feb 1967.

§ 9-5. (Meldeplikt og rett til adgang)

Beredskapsmyndigheten¹ kan i forskrift fastsette krav om å melde igangsetting av arbeid for å bygge eller endre anlegg² eller systemer som nevnt i § 9-2 første ledd.

Alle som omfattes³ av dette kapittelet, plikter⁴ å gi beredskapsmyndigheten adgang til grunn, bygg, anlegg² og lignende⁵ mot gyldig legitimasjon. Det samme gjelder adgang for politiet og militære myndigheter når dette har sammenheng med forberedelse til og gjennomføring av væpnet sikring.

- 0 Endret ved lover 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6-5, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).
- 1 Se fotnote til § 2-2.
- 2 Se § 1-3 (1) og § 1-3 (2), jf. kap. 3 og kap. 5.
- 3 Jf. § 9-1 (1).
- 4 Jf. § 10-5 og § 10-7.
- 5 Jf. strl. 1902 § 326; strl. 2005 § 156 (ikke ikr.).

§ 9-6. (Gebyr til dekning av utgifter)

Beredskapsmyndigheten¹ kan kreve gebyr fra enheter i KBO² til dekning av utgiftene ved beredskapsmyndighetens arbeid med kraftforsyningsberedskap. Utgiftene utlignes på eiere og brukere av de anlegg dette kapittelet omfatter.

- 0 Endret ved lover 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 6-6, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 1 jan 2013 iflg. res. 7 des 2012 nr. 1146).
- 1 Se fotnote til § 2-2.
- 2 Jf. § 9-1 (1).

§ 9-7. (Opphevet ved lov 11 jan 2013 nr. 5 (ikr. 15 jan 2013 iflg. res. 11 jan 2013 nr. 21).)

Kap. 10. Diverse bestemmelser

- 0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret kapiteltall fra kap 7.

§ 10-1. (Kontroll)

Departementet kan gi de pålegg¹ som er nødvendige for gjennomføringen av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov. Departementet fører kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov blir overholdt. Utgiftene til kontroll knyttet til kapittel 3 og 5 og § 4-2 skal betales av konsesjonæren.

Den som har konsesjon skal påse¹ at anlegget, driften av anlegget eller virksomheten oppfyller de krav som er fastsatt i eller i medhold av denne lov.² Departementet gir forskrifter om internkontroll og internkontrollsystemer.

Enhver plikter¹ uten hinder av taushetsplikt å gi departementet de opplysninger som er nødvendige for utøvelse av myndighet etter denne lov. Uten hinder av lovbestemt taushetsplikt skal informasjon utleveres til EFTAs faste komité, EFTAs overvåkningsorgan eller til EU-kommisjonen når det er fremmet en begrunnet forespørsel og informasjonen er nødvendig og forholdsmessig for gjennomføringen av oppgaver pålagt gjennom EØS-avtalen.

For å fremme effektivt tilsyn med kraftmarkedet kan departementet, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, gi andre norske myndigheter opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk regulering av kraftmarkedet. For å oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor annen stat kan departementet uten hinder av lovbestemt taushetsplikt gi energimyndighetene i andre stater som er part i EØS-avtalen opplysninger som er nødvendige for å fremme håndhevelsen av norsk eller vedkommende stats regulering av kraftmarkedet.

Ved utlevering av opplysninger etter tredje og fjerde ledd skal departementet stille som vilkår at opplysningene undergis taushetsplikt hos mottakeren og at opplysningene bare kan formidles videre med samtykke fra departementet, og bare for det formål som samtykket omfatter. Den opplysningene gjelder skal underrettes om videreformidling av taushetsbelagt informasjon dersom opplysningene opprinnelig er innhentet fra vedkommende, med mindre slik underretning vil motvirke formålet med de kontroll- eller reguleringstiltak opplysningene skal tjene, eller medføre fare for at de ikke kan gjennomføres.

Departementet gir forskrifter om informasjons- og taushetsplikten og om utlevering av opplysninger som nevnt i tredje, fjerde og femte ledd.

- 0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 98, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7-1, 27 jan 2012 nr. 11 (ikr. 16 mars 2012 iflg. res. 16 mars 2012 nr. 225).
- 1 Jf. § 10-5 og § 10-7.
- 2 Jf. § 10-7 (1) nr. 1.

§ 10-2. ¹ (Frister m.v.)

Snarest mulig og senest tre måneder etter inngåelse av avtale som krever konsesjon etter § 4-2

skal det sendes melding² til departementet. Melding skal også gis når noen av partene finner det tvilsomt om omsetning av kraften medfører konsesjonsplikt etter loven.

Snarest mulig og senest innen tre måneder etter at avtale om innførsel eller utførsel av elektrisk energi er inngått, skal det sendes søknad om konsesjon til departementet. Departementet kan etter søknad forlenge denne frist.

Er en søknad om konsesjon avslått, eller er konsesjonssøknad ikke innsendt i samsvar med bestemmelsene i 2. ledd, eller er tidsbegrenset konsesjon utløpt, skal departementet fastsette en frist for konsesjonæren til å sørge for at avtalen blir omgjort. Fristen må ikke settes kortere enn tre måneder eller lenger enn tre år.

Departementet kan med øyeblikkelig virkning påby at avgivelse og mottagelse av kraften avbrytes inntil konsesjon er gitt.

Reglene i 1. til 4. ledd får tilsvarende anvendelse dersom et energiverk som har fått konsesjon etter denne lov har forandret sete eller styre slik at vilkårene for konsesjonen ikke lenger er til stede. Det samme gjelder dersom vilkårene fra først av ikke har vært til stede.

0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7–2.

1 Se § 1–4.

2 Jf. § 10–7 (1) nr. 1.

§ 10–3. ¹ (Overtrødelse av vilkår og pålegg)

Ved overtrødelse av denne lov eller bestemmelser eller pålegg gitt i medhold av loven, kan det fastsettes en tvangsmulkt som enten løper inntil forholdet er brakt i orden eller forfaller ved hver overtrødelse.

Departementet kan fastsette en bestemt frist for gjennomføringen av pålegg etter kap. 9 og en daglig løpende tvangsmulkt til statskassen dersom fristen oversittes. Blir pålegget ikke etterkommet innen den fastsatte frist, kan departementet la pålegget utføre på vedkommendes bekostning.

Tvangsmulkt og utgifter til utføring av pålegg er tvangsgrunnlag for utlegg.²

Dersom konsesjon er gitt på grunnlag av uriktige eller ufullstendige opplysninger om forhold av vesentlig betydning, eller konsesjonæren overtrer denne lov eller bestemmelser eller pålegg gitt i medhold av loven, kan konsesjonen trekkes tilbake.

Blir konsesjon for et anlegg etter kap. 3 eller kap. 5 trukket tilbake, skal det fastsettes en frist til å sørge for at anlegget blir overtatt av andre som lovlig kan drive det. Bestemmelsene i lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. § 19 gjelder tilsvarende dersom fristen oversittes. For fjernvarmeanlegg³ kan det kreves at anlegget nedlegges. Ved nedleggelse får bestemmelsene i § 5–6 tilsvarende anvendelse.

Dersom elektrisk kraft utføres eller innføres i strid med § 4–2 eller fastsatte vilkår for konsesjon, kan overføring av kraft avbrytes ved tiltak av det offentlige.

0 Endret ved lover 26 juni 1992 nr. 86, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7–3.

1 Se § 1–4.

2 Jf. tvangsl. § 7–2, d og e.

3 Se § 1–3 (2).

§ 10–4. (Omgjøring)

I særlige tilfelle kan de fastsatte vilkår endres av hensyn til allmenne interesser. Det skal tas hensyn til kostnadene en endring vil påføre konsesjonæren og de fordeler og ulemper endringen for øvrig vil medføre.

Endringer i vilkårene kan også foretas etter søknad fra konsesjonæren. Bestemmelsene i § 2–1 får anvendelse så langt de passer.

0 Endret ved lover 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7–4.

§ 10–5. (Straff)

Den som forsettlig overtrer denne lov eller bestemmelser eller pålegg gitt i medhold av loven, straffes med bøter¹ eller fengsel i inntil 1 år eller begge deler.² Medvirkning straffes på samme måte.

Den som uaktsomt overtrer bestemmelse som nevnt i første ledd eller som medvirker til slik overtrødelse, straffes med bøter¹ eller fengsel inntil tre måneder³ eller begge deler.²

Overtrødelse av kapittel 8 medfører ikke straff etter første og annet ledd.

I bestemmelse gitt i medhold av loven kan det fastsettes at brudd på bestemmelsen ikke medfører straff.

0 Endret ved lover 20 juli 1991 nr. 66, 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7–5. Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (ikr. fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

1 Jf. strl. 1902 § 27 og kap. 3 a; strl. 2005 kap. 4 og kap. 9 (ikke ikr.).

2 Jf. strl. 1902 § 26 a; strl. 2005 §§ 32 og 54 (ikke ikr.).

3 Jf. strl. 1902 § 25; strl. 2005 § 31 (3) (ikke ikr.).

§ 10-6. (Forskrifter)

Departementet kan gi forskrifter til gjennomføring og utfylling av loven og dens virkeområde.¹

Departementet kan gi de forskrifter som er nødvendig for ivaretagelse av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Dette innbefatter bestemmelser til gjennomføring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1228/2003 av 26. juni 2003² om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene, samt bestemmelser om behandling av tvister, saksbehandlingsfrister og utsatt iverksetting av vedtak.

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven³ for konsesjoner etter §§ 4-1 og 4-5 i denne lov, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i denne loven.

0 Endret ved lover 27 nov 1992 nr. 119, 15 juni 2001 nr. 82 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 7 des 2001 nr. 1344), 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742), 19 juni 2009 nr. 103 (ikr. 28 des 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 672), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7-6.

1 Jf. § 10-7 (1) nr. 2.

2 Jf. EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20.

3 Lov 19 juni 2009 nr. 103.

§ 10-7. (Overtreddelsesgebyr)

Departementet kan ilegge overtreddelsesgebyr til den¹ som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtreddelse av:

1. kapittel 3-9, § 10-1 annet og tredje ledd første punktum eller § 10-2, samt pålegg gitt i medhold av disse bestemmelsene når det i pålegget er særskilt bestemt at overtreddelse kan medføre overtreddelsesgebyr.
2. forskrifter eller konsesjonsvilkår gitt i medhold av bestemmelser som nevnt i nr. 1, § 10-1 sjette ledd og § 10-6, samt pålegg gitt i medhold av disse, når det er særskilt bestemt at overtreddelse kan medføre overtreddelsesgebyr.

Ilagt gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.² Krav på gebyr innkreves av Statens innkrevingsssentral. Innkrevingsssentralen kan inndrive kravet ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven³ § 2-7. Innkrevingsssentralen kan også inndrive kravet ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson, jf. panteloven⁴ kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven⁵ § 7-9 første ledd.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 131 (ikr. 1 jan 2004 iflg. res. 19 des 2003 nr. 1647), endret ved lover 30 juni 2006 nr. 59 (ikr. 1 juli 2006 iflg. res. 30 juni 2006 nr. 742), 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7-7. Endres ved lov 11 jan 2013 nr. 3 (ikr. fra den tid Kongen bestemmer).

1 Jf. § 10-8.

2 Jf. tvangsl. § 7-2, e.

3 Lov 8 juni 1984 nr. 59.

4 Lov 8 feb 1980 nr. 2.

5 Lov 26 juni 1992 nr. 86.

§ 10-8. (Foretak)

Når en overtreddelse som kan medføre overtreddelsesgebyr etter § 10-7 er begått av noen som har handlet på vegne av et foretak, kan overtreddelsesgebyr ilegges foretaket.¹ Dette gjelder selv om overtreddelsesgebyr ikke kan ilegges noen enkeltperson. Med foretak menes her selskap, enkeltpersonforetak, stiftelse, forening eller annen sammenslutning, bo eller offentlig virksomhet.

Ved avgjørelsen av om et foretak skal ilegges overtreddelsesgebyr og ved utmåling av sanksjonen skal det særlig legges vekt på

- a) overtreddelsens grovhet,
- b) om foretaket ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygget overtreddelsen,
- c) om overtreddelsen er begått for å fremme foretakets interesser,
- d) om foretaket har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtreddelsen,
- e) om det foreligger gjentakelse,
- f) foretakets økonomiske evne.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 131 (ikr. 1 jan 2004 iflg. res. 19 des 2003 nr. 1647), endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 7-8.

1 Sml. strl. 1902 kap. 3 a; strl. 2005 kap. 4 og kap. 9 (ikke ikr.).

Kap. 11. Ikrafttreden. Endring i andre lover.

0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447 som endret ved res. 18 des 2009 nr. 1581), endret kapittelnummer fra kap 8.

§ 11-1. (Ikrafttreden og overgangsregler)

Opphevelse av lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast

eiendom m.v. §§ 22 og 23 trer i kraft straks.

Kongen bestemmer når de øvrige deler av loven trer i kraft.¹ Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelser i loven skal tre i kraft til ulik tid.

Bestemmelsene i §§ 5-1, 5-2, 5-4 og 5-6 gjelder ikke for fjernvarmeanlegg² i drift når loven trer i kraft.

0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 8-1.

1 Fra 1 jan 1991 iflg. res. 7 des 1990 nr. 952.

2 Se § 1-3 (2).

§ 11-2. *(Forholdet til eldre lovgivning)*

Forskrifter fastsatt med hjemmel i lovbestemmelser som oppheves etter § 11-3 skal gjelde inntil de blir endret eller opphevet i medhold av denne lov.

Tillatelser gitt i medhold av lovbestemmelser som oppheves etter § 11-3 skal fortsatt gjelde til de løper ut. Kraftleiekonsesjoner inntil 5.000 kW faller bort straks.

Er det før denne lov trer i kraft søkt om tillatelse etter lovbestemmelser som oppheves etter § 11-3, skal søknaden avgjøres etter reglene i denne lov.

0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 8-2.

§ 11-3. *(Endring i andre lover)*

0 Endret ved lov 24 apr 2009 nr. 22 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 24 apr 2009 nr. 447), endret paragrafnummer fra § 8-3.